

جمهوری اسلامی ایران
 وزارت آموزش پرورش
 تیم و طرح‌هاست

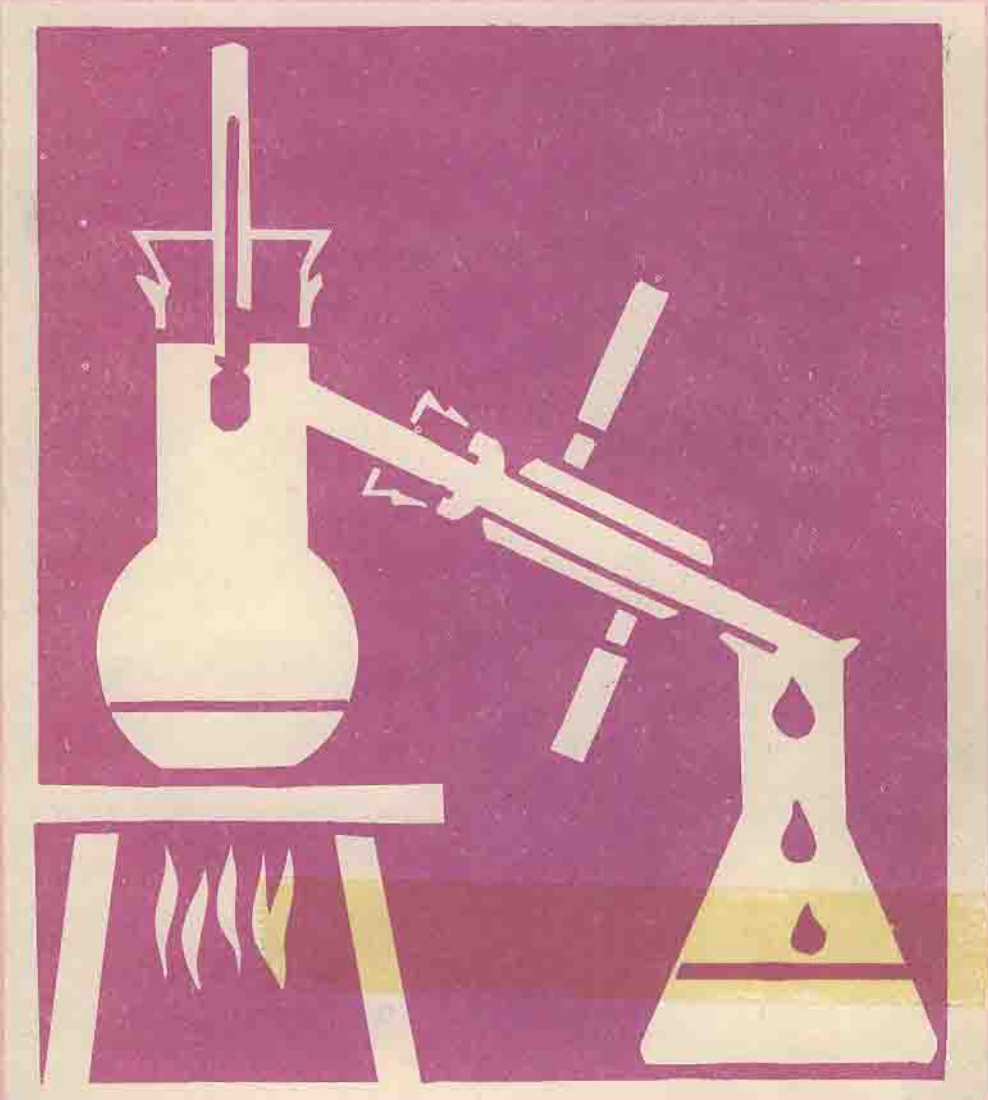

سال اول

آموزش متوسطه عمومی

علوم انسانی

شیمی

سازمان پژوهش و برنامه ریزی آموزشی

مرکز اسناد و اطلاع رسانی

لرشیو تکتهای درسی
شماره ثبت: ۴۷۵۴

۸۲،۴،۲۵

شیمی

سال اول

آموزش متوسطه عمومی

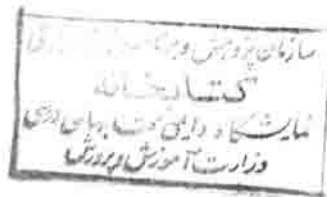
علوم انسانی

مؤلف: مرتضی خلخالی

مؤلف:

۱۳۶۲

۱۳۶۲
۵۴۰
/ ۱۶۷
۱۰۵

۲۹ × ۲۴

این کتاب در سال تحصیلی ۶۲ - ۱۳۶۱ یا استفاده از نظریات دبیران ، به وسیله گروه شیمی دفتر تحقیقات و برنامه ریزی و تألیف مورد بررسی قرار گرفته است :
اعضای گروه شیمی :

دکتر حسین آقاچی ، سیدرضا آفاپورمقدم ، حسام امینی ،
دکتر مسعود روحی لاریجانی ، دکتر محمدرضا ملاردی ،
کرامت‌الله مهربان ، علی اکبر نوروزی .

صفحه پرداز : فاطمه سقانزاد تهرانی

چاپ از : چاپخانه مطبوعات

حقوق مادی این اثر متعلق به وزارت
آموزش و پرورش است

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

فصل ۱

شیمی و روش آن

۱- پیش گفتار

هر گاه به تحقیق درباره بدن خود و آنچه پیرامون ما می گذرد ، پردازیم به واقعبیت های بیشماری آگاهی می یابیم. جمع آوری و تنظیم این آگاهی ها باعث می شود که بهتر بتوانیم آنها را مورد استفاده قرار دهیم. جستجو و تحقیق در باره محیط فقط شامل بررسی وضع طبیعی و معمولی آن نیست، بلکه شامل بررسی تغییراتی که در آن رخ می دهد نیز هست. این تغییرات ممکن است بر اثر عوامل طبیعی پدید آمده باشد یا وسیله انسان صورت گرفته باشد.

فرض کنید دریکی از روزهای تعطیل ضمن گردش در یک منطقه کوهستانی به تکه ای سنگ سبزرنگ برخورد کردید. چون شما مانند سایر انسانها کنجکاو هستید ممکن است سؤالاتی نظیر اینها از مغزتان بگذرد:

– آیا همه اجزای این سنگ سبزرنگ است؟

– آیا با کشیدن آن روی کاغذ خط سبزرنگی برجای می ماند؟

– آیا می سوزد؟

– از چه چیزی ساخته شده است؟

– آیا جزء سنگهای قیمتی است؟

– آیا در صورت نیاز می توان تعداد بیشتری از آن را در این ناحیه پیدا کرد؟

انسان از ابتدای خلقت همواره چنین سؤالاتی را مطرح کرده است. پاسخ دادن به برخی از این سؤالات آسان است ولی در مورد برخی دیگر باید آزمایشهای متعددی انجام داد تا پاسخ مناسب به دست آید. به عنوان مثال با کمی جستجو می توان دریافت که آیا نمونه های دیگری از سنگ مورد نظر در منطقه پیدا می شود یا خیر؟ باید آزمایش ساده یعنی کشیدن آن بر روی کاغذ می توان پاسخ این پرسش را نیز پیدا کرد ولی پیدا کردن برخی از سؤالات دیگر مانند شناختن اجزای سازنده سنگ نیاز به آزمایشهای پیچیده تر و دستگاهها و ابزار دقیق دارد. تلاش انسان برای پاسخ دادن به سؤالاتی از این قبیل، به اختراع ابزار و دستگاههایی که برای منظوره های مختلف

مانند نگهداری مواد و خرد کردن و نرم کردن آنها انجامید. روشهایی برای حرارت دادن مواد پدید آمد و ابزارهای اندازه گیری وزن، حجم، دما و غیره ساخته شد. نتایج این تلاشها باعث شد که انسان بهتر بتواند از طبیعت استفاده کند و عوامل طبیعی را به خدمت خود درآورد. انسان اطلاعات، اکتشافات، اختراعات، مهارتها و... را منظم و ثبت کرد و نام آنها را علم نهاد. برای علم تعریفهای گوناگونی شده است ولی آنچه در این کتاب مورد بحث ما قرار می گیرد آن است که علم مجموعه منظمی از نتایج تلاش انسان برای درک بهتر واقعتهای هستی است.

۲- طبقه بندی اطلاعات علمی و پیدایش علوم گوناگون

اطلاعات به دست آمده از جستجوها و انجام دادن آزمایشها به اندازه ای زیاد و روزافزون بود که انسان را واداشت تا آنها را به صورت مناسبی تنظیم کند، درست مانند کتابهایی که در یک کتابخانه وجود دارد. هر گاه قفسه ای دارای ۱۰ نوع کتاب باشد، می توان کتاب دلخواه را به آسانی پیدا کرد و از آن استفاده نمود. ولی هر گاه تعداد کتابها به ده هزار جلد برسد، ناچار باید آنها را طوری چید که پیدا کردن کتاب مورد نظر آسان باشد. با این ترتیب چنانچه جویای کتابی مثلا درباره زنبور عسل یا چگونگی پرتاب موشک به فضا باشید، به کمک نظم و ترتیب و طبقه بندی خاصی که به آنها داده اید، می توانید به آسانی به کتاب مورد نظر دست یابید. علم نیز همین وضع را دارد. پیدایش انبوه روزافزون اطلاعات علمی ایجاب کرد که آنها را دسته بندی کنیم و به عنوان رشته های مختلف علم بشناسیم و نامهایی چون «فیزیک»، «شیمی» و «زیست شناسی» به آنها بدهیم. این علوم را نمی توان کاملا از هم مجزا و متفاوت دانست ولی می توان گفت که هر یک درباره نوع خاصی از پرسشها بحث کرده و اطلاعات علمی مربوط به آنها را به ما می دهد. سنگ سبزرنگ را مجدداً مثال می زنیم. شیمی دان درصدد است که مواد سازنده این سنگ را بشناسد، سوختن آن را امتحان کند، اثر حل کنندگی آب را بر آن بیازماید و درباره امکان استفاده از آن برای ساختن مواد جدید تحقیق کند. نمونه سؤالات مورد علاقه فیزیک دان نیز ممکن است به صورت زیر باشد:

آیا این سنگ توپیر است یا در آن حفره ای وجود دارد؟ آیا جذب آهن ربا می شود؟ چه نیرویی برای خرد کردن آن لازم است؟ درجه دمایی ذوب می شود؟ آیا مذاب آن هادی جریان الکتریسیته است؟

مرزهایی که میان رشته های مختلف علوم برقرار شده ساخته بشر است و نمی توان آنها را کاملاً مشخص دانست. همان طور که می توان اطلاعاتی راجع به سوختن بنزین از کتابهای شیمی به دست آورد، معلومات دیگری نیز در باره همین ماده و کاربرد آن برای ماشینهای درونسوز در کتابهای فیزیک وجود دارد. بسیاری از اطلاعات علمی، کم یا بیش در چندین رشته از علوم به

کار می‌روند. در آینده خواهیم دید که عبور دادن جریان برق از يك مایع، که به ظاهر يك آزمایش فیزیکی است، به شیمی‌دان کمک می‌کند که به ماهیت مواد سازنده آن پی‌برد.

۳- همبستگی علوم با یکدیگر

ماهیت بسیاری از رویدادهای طبیعی طوری است که نمی‌توان آنها را وابسته به رشته‌ای خاص از علم دانست. کتابهای علوم که در دوره راهنمایی تحصیلی خوانده‌اید نمونه‌های زیادی از همبستگی کامل برخی رشته‌های علمی را شامل است که می‌توان به آنها فیزیک، شیمی، زیست‌شناسی، زمین‌شناسی و گیاه‌شناسی نیز گفت. پدیده فتوسنتز یا عمل ساختن غذا را توسط برگ سبز گیاهان در کتاب علوم سال اول راهنمایی تحصیلی خوانده‌اید. گاز دی‌اکسید کربن و آب به کمک کلروفیل و انرژی خورشید با یکدیگر ترکیب شده و ئیدرات کربن پدید می‌آورند. همان‌طوری که می‌دانید قسمت اعظم انرژی مصرفی انسان و سایر موجودات زنده توسط فتوسنتز تأمین می‌شود. تحقیق در باره این پدیده همواره مورد توجه بسیاری از دانشمندان به ویژه فیزیک‌دانان، شیمی‌دانان و زیست‌شناسان بوده است. به نظر می‌رسد که توجه فیزیک‌دان بیشتر روی نحوه تبدیل انرژی نورانی به صورتهای دیگر انرژی است که در این عمل به وقوع می‌پیوندد. علاقه شیمی‌دان نیز در جهت مطالعه تغییرات انجام یافته روی مواد اولیه و نحوه پیدایش محصولات نهایی است. زیست‌شناس نیز در صدد است تا نقش کلروفیل و سلولهای زنده را در این عمل مورد مطالعه قرار دهد. در واقع این بررسیها جملگی روی يك پدیده انجام می‌گیرد. این ما هستیم که مطالعه خود را میان سه شاخه از علوم فیزیک، شیمی و زیست‌شناسی تقسیم می‌کنیم و برای هر يك قلمرو و حدودی قائل می‌شویم.

پیل الکتریکی و نحوه پیدایش جریان الکتریسته نیز که در کتاب علوم سال دوم راهنمایی تحصیلی مطالعه کردید، مثال دیگری از این همبستگی است. به یاد دارید که در پیل الکتریکی موادی چون اسید سولفوریک، مس و روی به عنوان مواد اولیه به کار می‌رود و با انجام یافتن واکنشها جریان الکتریسته برقرار می‌شود. شاید بتوان گفت که مطالعه روی این مواد و تغییرات انجام یافته روی آنها به علم شیمی اختصاص دارد، در صورتی که پیدایش انرژی الکتریکی و مصرف شدن آن را از فیزیک می‌دانیم. آنچه مسلم است، پیل الکتریکی نمونه آشکاری از رابطه ماده و انرژی یا مثال روشنی از همبستگی فیزیک و شیمی به شمار می‌رود.

۴- آزمایش و آزمایشگاه

در آزمایشگاه با انجام دادن آزمایشهای گوناگون دانستنیهای بسیاری به دست می‌آورند.

آزمایش نوعی روش برای پاسخ گفتن به برخی از پرسشها یا امتحان درستی فرضیه‌ها است. طرح ریزی آزمایش طوری انجام می‌گردد که به دانستیهای مورد نظر می‌رسیم. آزمایش را باید با دقت انجام داد و از هر پدیده و تغییر مشاهده شده یادداشت برداشت. آزمایش کننده آنچه را که واقعا می‌بیند و احساس می‌کند یادداشت می‌نماید

و شرح آزمایش خود را با دقت و امانت شکل ۹- مشاهده دقیق و یادداشت کردن نتایج در آزمایشگاه زیاد می‌نویسد. شما نیز هنگام انجام دادن آزمایش به دقت مشاهده کنید و تغییرات انجام یافته را دور از حدس و استنباط یادداشت کنید و آنها را در اولین فرصت تنظیم نمایید. هرگز برای نوشتن گزارش به حافظه اعتماد نکنید. هرگاه در دقت آزمایش خود تردید داشته باشید سعی کنید علت را دریابید و آزمایش را مطابق طرح تنظیم شده تکرار کنید. تکرار آزمایش در شرایط کنترل شده همواره نتایج مشابه و قابل اطمینانی دارد. آزمایشگاه مناسب‌ترین جا برای انجام دادن آزمایشهاست. در آزمایشگاه می‌توان شرایط آزمایش را به دلخواه تغییر داد و نتایج حاصله را با دقت زیاد بررسی نمود. به کمک ابزار علمی گوناگون، می‌توان اجسام را تا دمای مورد نظر گرم کرد یا آنها را تحت تأثیر جریان الکتریسیته با شدت مشخص قرارداد و تغییرات انجام یافته را دقیقاً مشاهده نمود. در آزمایشگاههای مدرن صنعتی و تحقیقاتی از ابزار و دستگاههای علمی بسیار پیچیده و گران قیمت استفاده می‌شود ولی بسیاری از آزمایشها را می‌توان با وسایل ساده و ارزان نیز انجام داد.

آزمایش کوه آتشفشان :

در حدود بیست گرم دی کرومات آمونیم را روی یک ورق حلبی یا در یک بشقاب فلزی بریزید و به صورت تپه کوچکی در آورید. برای جلوگیری از آلودگی محیط اطراف بهتر است که بشقاب را روی یک ورق بزرگ روزنامه قرار دهید. ابتدا با مشاهده و انجام آزمایشهای ساده به سوالات زیر پاسخ داده و جواب خود را در دفترچه آزمایشگاه یادداشت کنید :

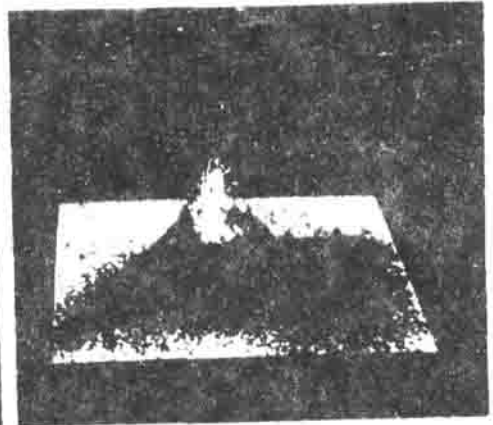
- ذرات دی کرومات آمونیم چه رنگی دارند ؟

- آیا این ماده در آب محلول است ؟

- در صورتی که جواب سؤال بالا مثبت است، محلول آن چه رنگی دارد ؟

شکل ۲

شکل ۳

مطابق شکل کبریت افروخته‌ای را کنار نوک تپه دی کرومات آمونیم بگیرید و آن را آتش بزنید. اگر دمای چوب کبریت برای آتش زدن کافی نباشد، پنبه‌ای را به الکل آغشته کرده و با گیره فلزی بگیرید. پنبه را شعله‌ور کنید و در کنار نوک تپه دی کرومات نگاه دارید. پس از چند لحظه واکنش شروع می‌شود.

مشاهدات خود را با توجه به نکات زیر با دقت یادداشت کنید.

- آیا می‌توانید نوع واکنش انجام یافته را دقیقاً مشخص کنید؟ (مثلاً از نوع تجزیه یا ترکیب است؟) با توجه به اطلاعات گذشته خود سعی کنید با ذکر دلیل به این سؤال پاسخ دهید.
- ذرات باقیمانده در پایان آزمایش چه رنگی دارند؟ آیا تغییر رنگی صورت گرفته است؟
- به نظر شما هرگاه ذرات جامد تولید شده را جمع‌آوری کرده، وزن کنیم، از مقایسه وزن آنها با وزن دی کرومات آمونیم اولیه چه نتیجه‌ای به دست می‌آید؟ آیا به نظر شما می‌رسد که در این واکنش گازی تولید شده باشد؟

- چرا مواد به صورت آتشفشان فوران می‌کند؟

- آیا نکات دیگری جلب توجه شما را می‌کند؟ آنها را یادداشت کنید و درباره علت آنها

فکر کنید.

دانش آموز دقیق ممکن است نتواند به برخی پرسشهای فوق پاسخ قاطع و کاملاً صحیح بدهد. برای این کار شاید به انجام دادن آزمایشها و تحقیقات دیگری نیاز داشته باشد. این احتمال وجود دارد که برخی از پاسخهای شما بر اساس حدس و گمان نادرستی بیان شده باشد، به طوری که مشاهده دقیق و تحقیق تجربی آنها را تأیید نکند.

۵- چگونه به حواس خود کمک کنیم؟

از آنجا که نمی‌توان به حواس پنجگانه خود در جمع‌آوری اطلاعات و مشاهدات آزمایشگاه

اطمینان داشت از این رو باید از ابزار علمی و وسایل گوناگون اندازه گیری کمک گرفت. مهمترین نکته در علم مشاهده و اندازه گیری دقیق است. برای انجام این کار باید از ابزارهای اندازه گیری مانند دماسنج و فشارسنج کمک گرفت. به طور کلی این ابزار به ما امکان می دهد تا اشیاء را «بینیم» و خصوصیات آنها را «اندازه بگیریم» در غیر این صورت داوری ما بر اساس لمس کردن، شنیدن و چشیدن خواهد بود.

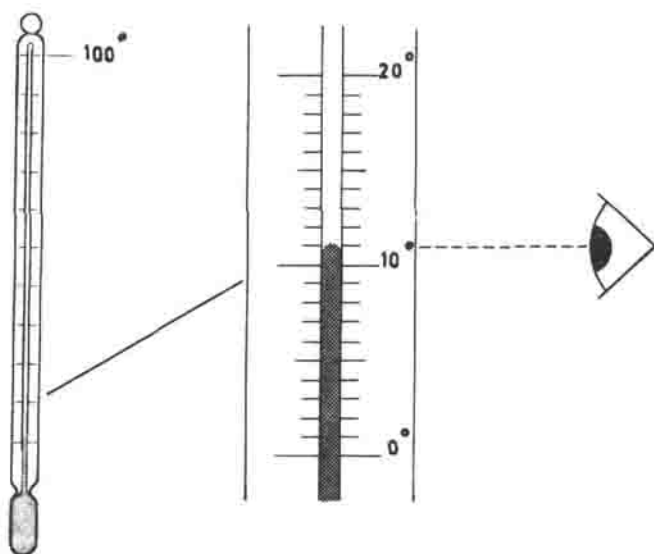
چشم نیز گاهی خطا می کند. با وجود این دقت حس بینایی نسبت به حواس دیگر فزونی دارد و داوری ما را دقیق تر می کند. نکته شایان توجه این است که هیچ ابزاری نمی تواند پاسخ کاملاً دقیق بدهد و این خود تفاوت اساسی میان علوم «تجربی» و «ریاضی» را نشان می دهد. هرگاه دو عدد را به طور صحیح جمع کنید، به کمک ریاضی به پاسخ کاملاً صحیح می رسید. اندازه گیریهای ما در علوم تجربی به وسیله ابزار انجام می گیرد. یک وسیله هر چند که بسیار ظریف و دقیق ساخته شود، باز هم پاسخ کاملاً مطمئن نمی دهد و دقت آن ضمن نزدیک شدن به سرحد کمال تا اندازه ای از پاسخ قطعی فاصله دارد. علاوه بر این، دقت اندازه گیری به مهارت ما در کاربرد ابزار بستگی دارد.

۶- ابزارها و اندازه گیریها

حال که به لزوم استفاده از ابزارها برای بهتر «حس کردن» و «مشاهده کمی» خصوصیات مواد و رویدادها پی بردید، بجاست که به کمک آزمایش، در کاربرد برخی ابزارهای ساده و مهم مهارت کسب کنید. سالهای گذشته با برخی ابزارها جهت اندازه گیری کمیاتی چون دما، حجم، وزن و زمان آشنا شدید. در این قسمت و قسمتهای بعدی این کتاب، در کاربرد صحیح این وسایل و انجام دادن مشاهده دقیق مهارت کسب می کنید و به کمک آنها به دانستیهای علمی جدیدتری نایل می آید.

تعیین دما - دماسنج معمولی آزمایشگاه را که از نوع سلسیوس یا سانتیگراد است، به دقت بررسی کنید. از چه موادی ساخته شده است؟ چه ماده ای درون آن وجود دارد؟ قطعه های صلب و صدف را پیدا کرده و چگونگی تقسیم بندی درجه های آن را ببینید. گاهی به آسانی نمی توان سطح مایع را در آن دید. این کار نیاز به تمرین دارد.

هرگاه از توانایی خود در باره خواندن درجات دماسنج اطمینان حاصل کردید، دمای آب سرد شیر آزمایشگاه را تعیین کنید. دمای هوای آزمایشگاه گرمتر یا سردتر از آب شیر است؟ دمای دست شما چقدر است؟ آیا دمای دست همه دانش آموزان یکی است؟ دماها را در کتابچه آزمایشگاه یادداشت کنید. برای اطمینان از صحت دماسنج چه راهی پیشنهاد می کنید؟
بست تعیین وزن ماده - یکی دیگر از فعالیت های مهم آزمایشگاهی تعیین مقدار ماده است.

شکل ۴- يك هماسنج جيوه‌ای و جزء بزرگ شده آن در حالی که دید چشم در امتداد بالاترین برآمدگی جيوه است.

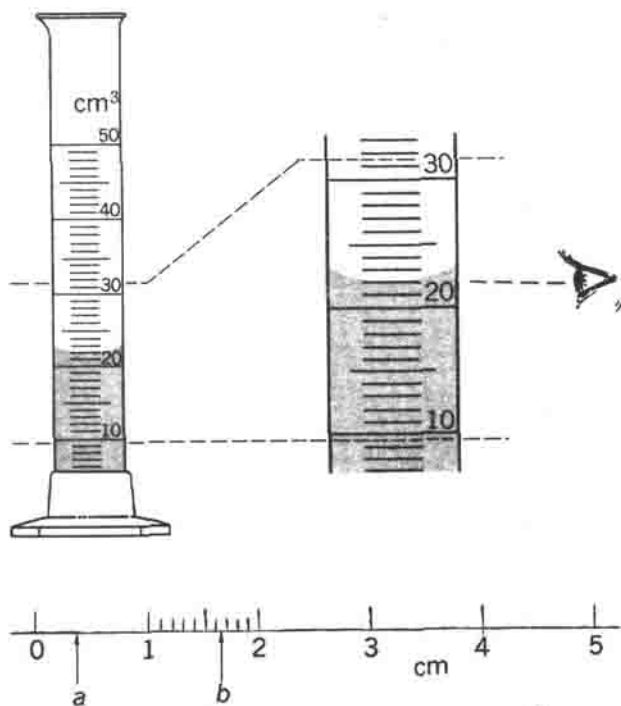
به خاطر داريد که برای تعيين مقدار ماده موجود در يك جسم از ترازو استفاده می‌کنند. هر گاه مقدار ماده موجود در جسم مورد آزمایش زیاد باشد، ترازو وزن بیشتری نشان می‌دهد. پایه و اساس ترازوهای معمولی آزمایشگاه بر خاصیت اهرم استوار شده است. قسمت اصلی هر ترازو شاهینی است که به صورت افقی بر نقطه اتکای ظریفی که مانند لبه کارد است، قرار می‌گیرد. هر گاه يك شیء را بر يك سر شاهینی آویزان کنیم باید معادل آن را در آن سوی دیگر قرار دهیم تا تعادل اهرم همچنان برقرار بماند و شاهین وضع افقی خود را نگاه دارد. فرض کنید قطعه‌ای از طلا یا تکه‌ای از چوب در ترازویی در حال تعادل است، تکه چوب نیز به نوبت خود معادل مفتولی از آهن می‌باشد. در اینجا می‌گوییم که مقدار ماده موجود در این سه جسم و در نتیجه وزن آنها برابر است. ترازوی شاهین‌دار وسیله‌ای است برای مقایسه مقدار ماده یا وزن اجسام مختلف.

برای اندازه‌گیری مقدار ماده یا وزن يك جسم، نیاز به مقیاس مشخص یا استاندارد داریم تا آن را در يك سوی ترازو قرار دهیم و با جسم مورد نظر مقایسه کنیم. مقیاس استاندارد را می‌توان کیلوگرم، گرم، پاوند و حتی (مثقال) انتخاب کرد ولی کلیه اینها مورد توافق همگان نیست. واحد مقیاس بین‌المللی مقدار ماده موجود در استوانه‌ای است از آلیاژ پلاتین و ایریدیم. این استوانه با دقت زیاد ساخته شده است و درآموزه‌ای در نزدیکی شهر پاریس نگاهداری

می‌شود. وزن این استوانه یک کیلوگرم (۱۰۰۰ گرم) تعیین شده است. هرگاه در نظر داشته باشید که وزنه‌های بسیار دقیق برای ترازوی خود بسازید باید آنها را به طور مستقیم یا غیر مستقیم با وزن استاندارد یک کیلوگرمی نامبرده مقایسه کنید.

پ- تعیین حجم— یکی دیگر از کارهای اولیه آزمایشگاه تعیین حجم اجسام است. برای تعیین حجم اجسام جامد که شکل منتظم دارند، ابعاد آنها را اندازه گرفته و به کمک روابط هندسی حجم آنها را محاسبه می‌کنند. حجم‌مایعات را نیز معمولاً به وسیله ظرف یا استوانه مدرج تعیین می‌کنند. گنجایش استوانه مدرج و سایر ظروف آزمایشگاهی را با واحد میلی‌لیتر (ml) روی آن می‌نویسند. یک میلی‌لیتر برابر $\frac{1}{1000}$ لیتر و با یک سانتیمتر مکعب است.

برای خواندن حجم مایع، مطابق (شکل ۵) استوانه مدرج را به طور قائم روی میز نگاه

شکل ۵- خواندن حجم مایع در استوانه مدرج

دارید و با بالا بردن و پایین آوردن سر خود، چشم را در امتداد سطح آب قرار دهید. کج نگاه داشتن استوانه مدرج چه تأثیری در تعیین حجم دارد؟ هرگاه به سطح آب در استوانه نگاه کنید، آن را کاملاً مسطح نمی‌بینید. کناره‌های آب اندکی به سوی بالا کشیده می‌شود و سطح مقعر به وجود می‌آورد. هنگام اندازه‌گیری حجم آب، درجه مربوط به پایین‌ترین قسمت خمیدگی سطح را بخوانیم. آسانترین راه برای اندازه‌گیری، نگاه کردن از پایین است. چشم خود را به اندازه‌ای پایین بیاورید که سطح مایع چون آینه به نظر آید. آن‌گاه سر را به تدریج بالا بیاورید تا بازتاب نور ناپدید

شود، در این هنگام حجم آب را بخوانید. اغلب مایعات مانند آب سطح مقعری دارند. جیوه سطح محدبی به خود می‌گیرد و برای خواندن حجم آن باید چشم را در امتداد بالاترین قسمت خمیدگی قرار داد.

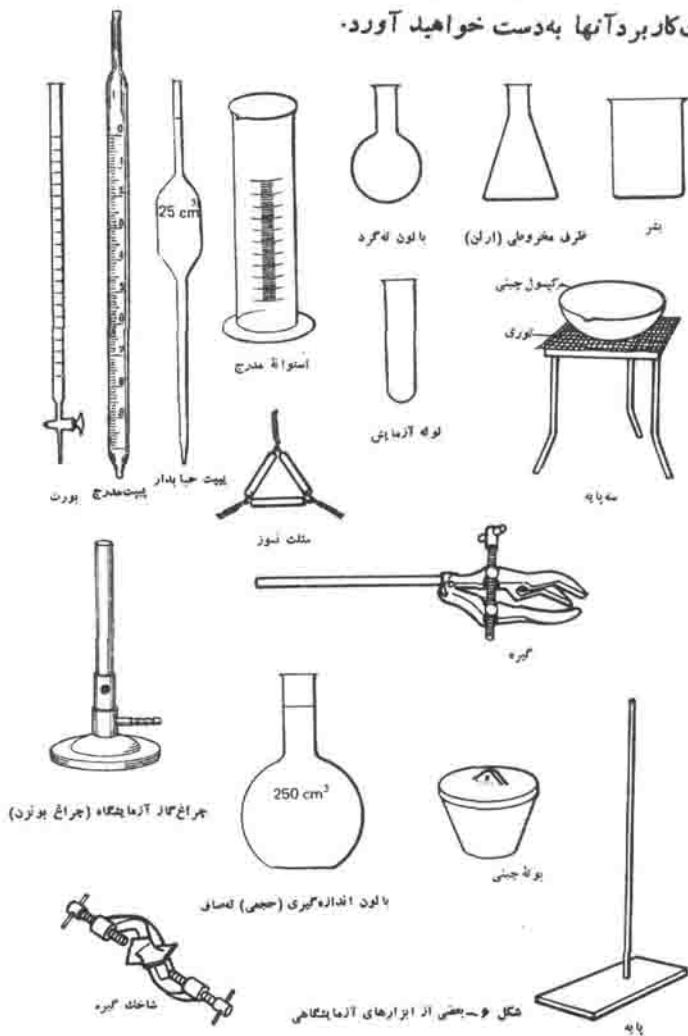
هرگاه مقیاس درجه‌بندی مربوط به (شکل ۵) سانتیمتر باشند، موقعیت پیکانهای a و b را تا حدود ۰/۱ سانتیمتر تخمین بزنید. آیا می‌توان موقعیت آنها را تا ۰/۰۱ سانتیمتر تخمین زد؟ تا ۰/۰۰۱ سانتیمتر چطور؟

۲- آشنایی با برخی ابزارهای آزمایشگاهی مورد نیاز

پیش از آغاز فعالیت‌های این فصل بجاست که با نام و مشخصات برخی ابزارهای ساده آزمایشگاهی که برای انجام دادن آزمایش‌های آن به کار می‌رود آشنا شوید.

آشنایی با ابزارها- نام و شکل ابزارها مطابق (شکل ۶) است. به مرور زمان مهارت

لازم را جهت کار برد آنها به دست خواهید آورد.

بررسی برخی خواص مواد و روشهای خالص سازی

۱- پیش گفتار

یکی از مهمترین کارهای دانشمندان تحقیق درباره مواد پیرامون خود می باشد. آنان درصدد هستند که از راه شناختن خصوصیات ماده آن را به طور خالص تهیه کنند و به ماهیت اجزای تشکیل دهنده آن پی ببرند.

هر ماده را از روی شکل ظاهری و «رفتار» آن می شناسند. تشخیص رفتار برای دانشمند مهمتر از شناختن شکل ظاهری است. در محیط ما هزاران نوع مواد مختلف وجود دارند که تشخیص آنها از روی خواص ظاهری دشوار است. هر گاه دو قطعه فلز که جلا و سختی یکسانی دارند در اختیار شما قرار گیرند، نمی توانید روی یکسان بودن نوع فلز آنها داوری کنید. همچنین به آسانی نمی توانید دو مایع بی رنگ و بو را که در دو ظرف قرار دارند یکی بدانید.

دانشمندان برای تشخیص مواد از یکدیگر ناگزیر هستند که به کار تحقیقی خود نظم و ترتیب خاصی بدهند. آنان ابتدا درصدد می شوند که حداکثر اطلاعات را در باره یک شیء به دست آورند، آن گاه روی روش تشخیص آن تصمیم می گیرند. فرض کنید می خواهید کتاب شیمی معینی را در یک کتابخانه بزرگ پیدا کنید. این کار را به چه صورت انجام می دهید؟ آیا جستجوی خود را از نزدیکترین قفسه شروع می کنید و آن قدر ادامه می دهید تا به کتاب برسید؟ یا این که پندار و کردار دانشمندان را به کار می برید و در صدد یافتن اطلاعات بیشتری خواهید بود که شما را برای پیدا کردن کتاب یاری کنند. به احتمال زیاد، شما نیز برای حل این مسئله خوب می اندیشید و اولین فکری که به نظرتان می رسد به کار نمی بندید. زیرا ممکن است این فکر به

نتیجه نرسد و آن قدر وقت و انرژی شما تلف شود که سرانجام از حل آن منصرف و مایوس می شوید. برای پیدا کردن کتاب، با اطلاعات بیشتری که به دست می آورید، ابتدا به بخش کتابهای علوم می روید، جستجوی خود را در قسمت کتابهای شیمی آغاز می کنید و با توجه به نحوه چیدن کتابها و دانستن حروف اولیه نام مؤلف، آن را می جوید.

انتظار این است که با مرور این فصل، یا برخی خاصه های مواد آشنا شده و مهارت لازم را برای رسیدن به آنها کسب کنید. با استفاده از این خاصه ها چگونگی تفکیک و خالص کردن آنها را بیاموزید یا از تأثیر آنها بر مواد دیگر چند ماده جدید و سودمند بسازید. در پایان به کمک این بررسیها به راه و روش دانشمندان در حل مسائلی که با آن مواجه می شوند بی می برید.

۲- خاصه های ماده

هر گاه دو جسم مختلف مانند یک کره و یک مکعب فلزی که به ظاهر رنگ و جلای یکسانی دارند، در اختیار شما قرار بگیرد به آسانی می توانید تشخیص دهید که این دو «جسم» در برخی خاصه ها از قبیل شکل، حجم و وزن تفاوت دارند. ولی آیا می توانید راجع به تفاوت یا همانندی «ماده» سازنده آنها نیز به همین آسانی نظر دهید؟ برای تشخیص جنس و ماهیت مواد باید از خاصه های دیگری که به وزن و شکل ظاهری بستگی ندارند استفاده کرد.

از تجربیات و اطلاعات دوره راهنمایی تحصیلی دریافته اند که برخی خاصه ها مانند وزن حجمی، میزان انبساط حرارتی، نقطه ذوب و نقطه جوش یک ماده خالص همواره ثابت و مشخص است. مثلاً جدول وزن حجمی مواد مختلف، که در آخر کتاب آمده است، نشان می دهد که وزن حجمی کلیه اجسام توپری که از مس خالص ساخته شده است برابر $8/9$ گرم بر سانتیمتر مکعب و آنهایی که از طلا خالص تهیه شده اند برابر $19/3$ گرم بر سانتیمتر مکعب می باشد. هر گاه نتایج به خوبی نشان دهد که خاصه های اساسی کره و مکعب فلزی مورد بحث یکسان و مثلاً وزن حجمی و نقطه ذوب آنها برابر است، می توان نسبت به یکی بودن ماهیت ماده سازنده آنها اطمینان پیدا کرد.

۳- وزن حجمی و تعیین آن

فرض کنید میله ای از فلز آلومینیم را به اجزای کوچکتری که حجم هر کدام یک سانتیمتر مکعب است تقسیم کرده اید. ترازوی شما نشان خواهد داد که وزن همه این اجزای یکسان و برابر $2/7$ گرم می باشد. این عدد که نماینده وزن حجمی است از خاصه های ماده آلومینیم است و برای همه اجسامی که از آلومینیم خالص ساخته شده اند یکسان است.

برای تعیین وزن حجمی یک ماده، نیازی نیست که حتماً وزن یک سانتیمتر آن را اندازه گرفت. هر گاه وزن یک جسم توپر و همچنین حجم آن اندازه گرفته شود، می توان وزن را بر

حجم تقسیم کرد و وزن واحد حجم را که وزن حجمی است به دست آورد.
 فرض کنید که وزن ۱۰۰ سانتیمتر مکعب نمونه‌ای از فلز آلومینیم برابر ۲۷۰ گرم است.
 وزن یک سانتیمتر مکعب این ماده برابر با $2/7 = 100 : 270$ گرم می‌شود.
 چون وزن حجمی نتیجه تقسیم کردن وزن بر حجم است از این رو واحد آن را گرم بر سانتیمتر مکعب (g/cm^3) می‌گیرند. برای مثال فوق چنین بیان می‌شود:

$$\frac{\text{وزن}}{\text{حجم}} = \text{وزن حجمی ماده} \qquad \frac{270}{100} = 2/7 \text{ g/cm}^3$$

چگونه وزن حجمی یک جسم جامد را تعیین می‌کنند؟

در فصل اول این کتاب با چند روش برای تعیین حجم اجسام آشنا شدید. همچنین وزن برخی از آنها را با ترازویه دست آوردید. حال با استفاده از نتایج اندازه‌گیریهای نامبرده و به کار بستن آنها در رابطه فوق می‌توانید وزن حجمی یک جسم منتظم یا یک تکه سنگ را تعیین کنید.

تمرین :

۱- یک قطعه سنگ معدنی را به اجزای کوچکتری خرد کرده، وزن حجمی هر جزء را به وسیله گروهی از دانش‌آموزان تعیین کرده‌ایم. نتایج به دست آمده اندکی متفاوت است. چه دلایلی برای آن دارید؟

۲- جسمی است به شکل مکعب مستطیل به ابعاد $4 \times 5 \times 6$ سانتیمتر. هر گاه وزن این جسم ۹۶ گرم باشد، وزن حجمی آن را حساب کنید. این جسم در آب غوطه‌ور می‌شود یا شناور می‌ماند؟
 ۳- هر گاه یک انگشتری پلاتین خالص $32/1$ گرم وزن داشته باشد، حجم آن را حساب کنید (از جدول وزن حجمی مواد آخر کتاب استفاده کنید).

چگونه وزن حجمی یک مایع را اندازه می‌گیرند؟

می‌توان مایع را گلیسرین، الکل، آب نمک و یا آب انتخاب کرد و حجم آن را در حدود ۵۰ سانتیمتر مکعب گرفت. حجم را به وسیله استوانه مدرج تعیین می‌کنید. هر گاه بلندی این ظرف مانع قرار گرفتن آن در ترازو باشد، ناگزیرید مایع را در ظرف مناسب و کوچکتری بریزید و وزن آن را تعیین کنید. از آنجایی که اغلب مایعات به دیواره درونی ظرف می‌چسبند، نمی‌توانید وزن همان حجم مایع را که در استوانه مدرج قرار دارد به دست آورید. با این ترتیب برخطای.

اندازه گیری وزن افزوده می شود. برای کاهش دادن این خطا، آیا مناسب نمی بینید که در ابتدا وزن مایع را در ظرف کوچک نامبرده تعیین کنید و سپس حجم آن را به وسیله استوانه مدرج اندازه بگیرید؟

تمرین:

۱- گنجایش ظرف کوچکی که برای اندازه گیری وزن حجمی مایعات ساخته شده است ۲۵ سانتیمتر مکعب می باشد. هر گاه وزن این ظرف خالی $42/5$ گرم و وزن ظرف و مایعی به نام گلیسرین که در آن ریخته شده است ۷۴ گرم شود، وزن حجمی گلیسرین را حساب کنید.

۲- هر گاه دو مایع خالص و بی رنگ در اختیار داشته باشید، چگونه می توانید با تعیین وزن حجمی آنها به یکسان بودن یا متفاوت بودن آنها پی ببرید؟

الف- هر گاه وزن حجمی مایع اول $0/93$ و از آن مایع دوم $0/79$ گرم بر سانتیمتر مکعب باشد، چه نتیجه می گیرید؟

ب- هر گاه وزن حجمی آنها را به ترتیب $0/93$ و $0/92$ گرم بر سانتیمتر مکعب به دست آورید چه نتیجه می گیرید؟

۴- چگونه مواد را خالص می کنند؟

هر گاه از شیمی دان بخواهند که روی ماده ای تحقیق کند و آن را بشناسد، در ابتدا او درصد خواهد بود که از خالص بودن ماده اطمینان حاصل کند. برای مثال او آب رودخانه را برای تحقیق درباره خاصه های آب انتخاب نمی کند. زیرا ممکن است با خاصه هایی برخورد نماید که مربوط به آب نیست و ناشی از وجود ناخالصیهای آن است. گاهی تشخیص وجود ناخالصی در یک ماده مشکل می شود. هر گاه به جای آب رودخانه، آب زلال دریا را در کنار آب خالص قرار دهند، به آسانی نمی توان آنها را از یکدیگر تمیز داد. این کار نیاز به تحقیق تجربی دارد.

در این مبحث باروشهایی که دانشمندان برای خالص کردن مواد یا تفکیک آنها از یکدیگر به کار می برند آشنا خواهید شد. اساس این روشها مبنی بر تفاوت خاصه های هر یک از مواد است که در مخلوط وجود دارد. خاصه هایی که مورد بررسی این مبحث است شامل قابلیت حل شدن مواد در آب و حلالهای دیگر، دماهای ذوب و جوش و وزن حجمی است.

الف- تفکیک مواد جامد- گاهی مخلوط شامل مواد جامد و مایع است. هر گاه جامد در مایع محلول نباشد، ممکن است به تدریج در ته ظرف ته نشین شود. در این مورد می توان مایع

را جدا کرد و ماده جامد را خشک نمود (مثال آن مخلوط ماسه و آب است). در صورتی که وزن حجمی ماده نامحلول کمتر از حلال باشد، روی آن شناور می‌شود. در این مورد نیز می‌توان جامد را به آسانی جدا کرد و خشک نمود (مثال آن مخلوط خاکه اره و آب است). چنین روشهای ساده‌ای برای تفکیک مواد جامدی که به خودی خود از مایع جدا نمی‌شوند، به کار نمی‌آید. در این موارد از روشهای دیگری چون صاف کردن مخلوط استفاده می‌کنند. هرگاه ماده جامد در مایع حل شده باشد، می‌توان محلول را جوشاند تا مایع تبخیر شود و ماده جامد بر جای بماند. با سرد کردن و متراکم نمودن بخار، می‌توان مایع را مجدداً به دست آورد.

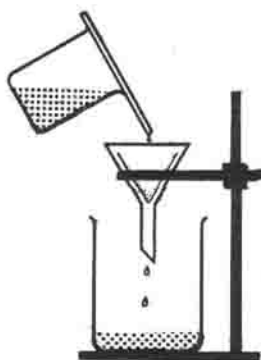
آزمایش - تفکیک مخلوط ماسه و نمک

مرحله اول: تفکیک ماسه از مخلوط

ابزار و مواد مورد نیاز: لوله آزمایش، قیف شیشه‌ای، حلقه یا گیره مناسب برای قیف، کاغذ صافی ۲ عدد، بشر کوچک ۵ سانتیمتر مکعب، همزن شیشه‌ای، آیفشان محتوی آب مقطر، نمک و ماسه نرم.

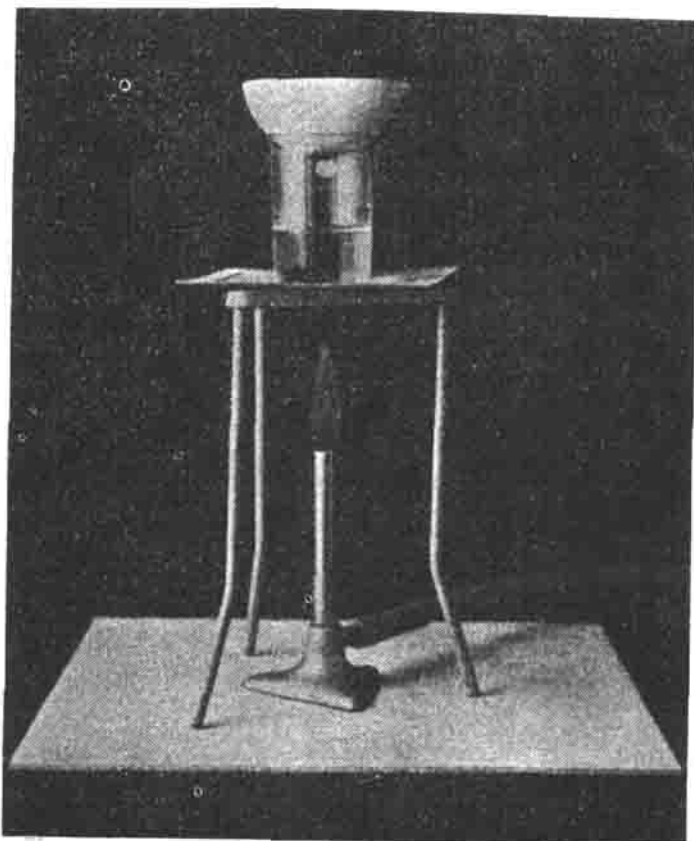
در حدود ۵ گرم مخلوط نمک و ماسه تهیه کرده و آن را در بشر بریزید. تا $\frac{1}{4}$ گنجایش ظرف را آب مقطر بریزید و با میله شیشه‌ای برای چند دقیقه هم بزنید (برای هم زدن گاهی می‌توان مخلوط را در لوله آزمایش بزرگی ریخت و دهانه آن را با در لاستیکی بست و

به شدت تکان داد). کاغذ صافی را تا کرده، با چند قطره آب مقطر مرطوب کنید و طوری درون قیف قرار دهید که کاملاً به دیواره آن بچسبد. مایع موجود در بشر را مجدداً هم زده و مخلوط معلق حاصل را به کمک میله همزن مطابق شکل روی کاغذ صافی بریزید.

شکل ۲ - دستگاه صاف کردن

هرگز مخلوط صاف کردنی را یکمرتبه در قیف نریزید. این کار را به تدریج انجام دهید و در هر نوبت سعی کنید که سطح مایع، حداقل یک سانتیمتر پایین‌تر از لبه کاغذ صافی باشد. چرا؟ در پایان

شکل ۸ - حمام آبی
برای تبخیر ملایم آب نمک

بشر را با اندکی آب مقطر شسته و آب شست و شو را در قیف بریزید. ماسه روی کاغذ صافی را نیز با اندکی آب بشوید. چرا؟ مایع صاف شده را دور نریزید. آن را برای آزمایش بعدی نگاه دارید.

مرحله دوم: به دست آوردن بلورهای نمک از محلول آب نمک

(عمل تبلور)

ایزار و مواد مورد نیاز: ظرف تبخیر (کپسول چینی یا شیشه‌ای)، حلقه و گیره با سه پایه، توری، توری نسوز، بشر (دهانه آن به اندازه‌ای باشد که ظرف تبخیر روی آن قرار گیرد). لام میکروسکوپ، میله همزن، ذره بین دستی.

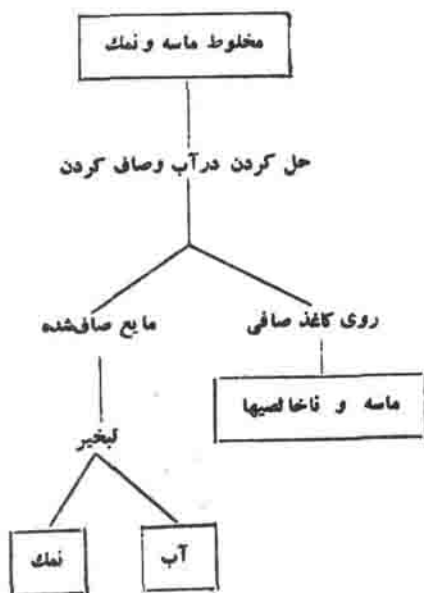
آب نمک حاصل از آزمایش قبلی، آب نمک را در ظرف تبخیر بریزید و آن را روی توری قرار دهید و به کمک چراغ گاز گرم کنید. پس از تبخیر نصف آب محلول، ظرف را مطابق شکل (۸) روی حمام آبی گرمادهید (حمام آبی، ظرفی است محتوی آب جوشان که

ظرف دیگری را به ملایمت گرم می‌کند) گاه به گاه به کمک همزن يك قطره از محلول را برداشته روی لام میکروسکوپ قرار دهید تا سرد شود. هر گاه بلورهای نمک روی لام دیده شد، حرارت را قطع کنید. ظرف تبخیر را از روی حمام آبی بردارید و بر يك توری پنبه‌نسوز بگذارید تا سرد شود. چه چیزی در ظرف پدید می‌آید؟

هر گاه مقداری مایع باقی بماند، مخلوط را با کاغذ صافی صاف کنید تا مقدار دیگری ماده جامد روی کاغذ به دست آید. گاهی لازم است که ظرف را بیشتر حرارت دهید تا مایع آن کاملاً تبخیر شود و از ماده جامد جدا گردد.

این عمل یعنی جدا کردن بلورهای ماده جامد از محلول را تبلود می‌نامند. بلورهای به دست آمده را به کمک ذره بین با نمونه‌ای از بلورهای اولیه نمک مقایسه کنید. آیا بلورها کاملاً سفید هستند؟ هر گاه چنین نباشد شاید بتوان آنها را مطابق روشی که در آزمایش بعدی به کار می‌رود سفید وخالص کرد.

خلاصه مراحل تفکیک مخلوط ماسه و نمک به قرار زیر است:

بسیاری از مواد شیمیایی دارای آثاری از ناخالصیهای رنگین هستند که نمک شما ممکن است یکی از آنها باشد. یکی از روشهای متعارف برای جذب ناخالصیهای رنگین از يك ماده،

جوشاندن محلول آن با زغال فعال شده^۱ یا زغال حیوانی می باشد.

آزمایش - بی رنگ کردن شکر سرخ.

ابزار و مواد مورد نیاز: بشر ۱۰۰ سانتیمتر مکعب، حلقه و گیره با سه پایه، توری پنبه نسوز، چراغ گاز، همزن، قاشق، قیف، کاغذ صافی، شکر سرخ، زغال فعال شده یا زغال حیوانی.

بشر را تا نیمه از آب پر نموده و در حدود ۵ گرم شکر سرخ در آن حل کنید. سه قاشق زغال فعال شده اضافه کنید و مخلوط را تا دمای جوش حرارت دهید. پس از چند دقیقه مخلوط معلق را صاف کنید، رنگ مایع صاف شده را با محلول اولیه مقایسه کنید. درصنعت نسبت زغال را در حدود ۱ تا ۲ درصد وزن ماده خام اولیه می گیرند. چرا این نسبت نباید خیلی بالا باشد؟ هرگاه آزمایش رنگبری شما کاملاً رضایت بخش نباشد، می توانید مایع صاف شده را مجدداً با مقدار دیگری زغال بجوشانید. زغال زیاد ممکن است مقداری از ماده اصلی را نیز به خود بگیرد.

تمرین:

- ۱- دوماه درجه خواصی باید متفاوت باشند تا بتوان آنها را در دمای اتاق از یکدیگر جدا کرد؟
- ۲- جاروی برقی گرد و خاک قالی را به وسیله جریان هوایی که می مکند به خود می گیرد. چگونه این گرد و خاک درون جارو از هوا جدا می شود؟
- ۳- فرض کنید بشکه ای پر از ماسه، شن درشت و سنگ در اختیار داشته باشید، چگونه اجزای این مخلوط را از یکدیگر جدا می کنید؟
- ۴- چه طرحی برای استخراج نمک خالص و متبلور از سنگ نمک تیره رنگ و ناخالص پیشنهاد می کنید؟ آن را در منزل امتحان کنید. به جای کاغذ صافی می توانید از پارچه نخی چندلا استفاده کنید. چگونه از همین طرح برای تهیه بلورهای درشت زاج سفید از نمونه ناخالص آن استفاده می کنید؟

۱- زغال فعال شده از گرم کردن شدید زغال چوب در جریان بخار آب به دست می آید.

۵- چه طرحی برای رنگبری آب چغندر یا سرکه خانگی پیشنهاد می‌کنید؟ آن را در منزل امتحان کنید.

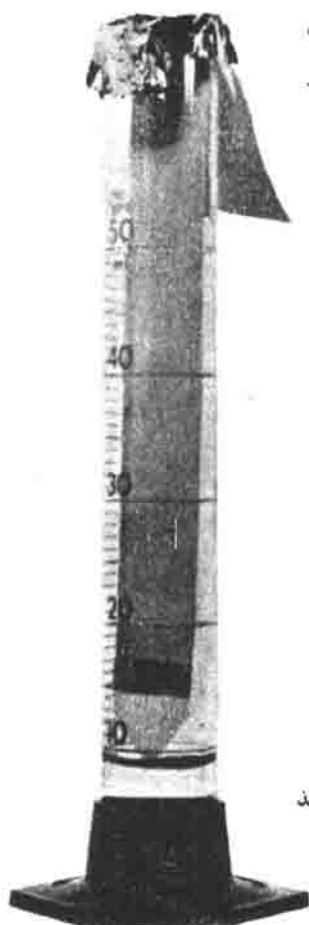
آزمایشهای تفکیک مواد به روش کروماتوگرافی

ابزار و مواد مورد نیاز: کاغذ صافی، قیف، جوهر سیاه، خودکار آبی و قرمز، استوانه مدرج به حجم ۵۰ سانتیمتر مکعب، قیچی یا تیغ ریش تراشی. اندکی جوهر سیاه را با کاغذ صافی صاف کنید، آیا جوهر مخلوطی از چند ماده است؟ شاید از این آزمایش ساده نتیجه بگیرید که چندین ماده با رنگهای گوناگون در جوهر وجود دارد. به نظر می‌رسد که این مواد با سرعتهای متفاوت در بافت کاغذ نفوذ کرده از یکدیگر جدا می‌شوند. در آزمایش زیر به کمک نواری از کاغذ صافی مواد تشکیل دهنده جوهر را به طور آشکارتری جدا خواهید کرد.

آزمایش- کروماتوگرافی با کاغذ:

نوار باریک و بلندی از کاغذ صافی را مطابق شکل تهیه کرده، خط ضخیمی با جوهر سیاه روی یک سر آن بکشید سعی کنید فاصله خط از نوک نوار در حدود ۲ سانتیمتر باشد.

اندکی آب در استوانه ریخته و نوار را طوری نگاه دارید که نوک آن کمی از سطح آب پایین تر باشد و خط جوهر در حدود یک سانتیمتر بالاتر از آن قرار بگیرد. سر بالایی نوار را می‌توان به وسیله ورق آلومینیومی پاکت سیگار یا هر وسیله مناسب دیگری دهانه استوانه بست. توجه داشته باشید که دیواره درونی استوانه خشک باشد تا مایع فقط از یک جهت (از پایین) در کاغذ نفوذ کند. هر گاه مواد رنگین تا ۲ سانتیمتری دهانه استوانه بالا روند، کاغذ را

شکل ۹- کروماتوگرافی با کاغذ

بردارید و آن را به وسیله گیره‌ای آویزان کنید، تا خشک شود. چند ماده رنگین به دست آورده‌اید؟ آیا می‌توان مواد رنگین به دست آمده را مخلوط کرد و جوهر سیاه اولیه را به دست آورد؟ با قیچی رنگهای به دست آمده را بریده و هر یک را در لوله آزمایشی بیندازید (در حدود ۳ تا ۴ لوله) و روی آنها $\frac{1}{4}$ تا ۱ سانتیمتر مکعب آب بریزید و تکان دهید. آیا مواد رنگین حل می‌شوند؟ محلول لوله‌ها را در یک لوله بریزید چه رنگی پدید می‌آید؟ در این آزمایش مواد تشکیل دهنده جوهر را که سابقاً تفکیک کرده بودید، با یکدیگر مخلوط کردید. چه دلیلی برای رنگ به دست آمده دارید؟

آزمایش—کروماتوگرافی با سمج:

اندکی جوهر قرمز و سیاه یا مرکبهای ۲ نوع خودکار را با هم مخلوط کرده و سر یک قالب گچ سفید را در آن فرو ببرید و در یک نعلبکی یا شیشه ساعت محتوی اندکی آب راست نگاه دارید. چه می‌بینید؟ آیا ستون گچی برای تفکیک مواد مخلوط مناسب است؟ از آزمایشهای فوق می‌توان نتیجه گرفت که پایه و اساس کروماتوگرافی بر این اصل استوار شده است که یک ماده متحرک (مانند آب) از روی ماده ثابتی (مانند کاغذ که اجزای تشکیل دهنده جوهر با درجات مختلفی از چسبندگی روی آن قرار گرفته‌اند) عبور کرده و آنها را با سرعتهای متفاوت با خود می‌برد. چون این آزمایش در ابتدا برای تفکیک مواد رنگین به کار می‌رفت آن را کروماتوگرافی (از کلمات یونانی Chroma به معنی «رنگ» و Grapho به معنی «می‌نویسم») نام نهادند.

امروزه روشهای نوینی از کروماتوگرافی به کار می‌رود که در آنها ماده متحرک مایعهایی چون الکل و استن یا برخی گازها می‌باشد.

ب— تفکیک مایعها از یکدیگر— آزمایشهای تفکیکی که تاکنون انجام دادید مربوط به مخلوط چند جامد یا جامد و مایع بود و آزمایشهایی که در این مبحث انجام خواهید داد در باره مخلوط چند مایع و یا محلول آنها می‌باشد. هرگاه محلولی از الکل و آب در اختیار داشته باشید، نمی‌توانید آنها را از یکدیگر تشخیص دهید، زیرا ذرات ریز این دو مایع به هر نسبتی با یکدیگر مخلوط شده و محلول یکنواخت به وجود می‌آورند. چنین مایعهایی را «مخلوط شدنی» می‌نامند.

آیا نفت و آب نیز مخلوط شدنی هستند؟ مایعهایی که با یکدیگر مخلوط نمی‌شوند و به صورت دو لایه جداگانه در می‌آیند «مایعهای مخلوط نشدنی» نام دارند.

آزمایش - تفکیک دو مایع مخلوط نشدنی

مواد و ابزار مورد نیاز: قیف جداکننده مایعها، ظرف مخروطی کوچک (ارلن)، تولوئن.

تأ - گنجایش قیف جداکننده آب بریزید و همان اندازه تولوئن (یا نفت) اضافه کنید. دهانه قیف را بسته هم بزنید و مطابق شکل ۱۰ روی پایه نگاه دارید.

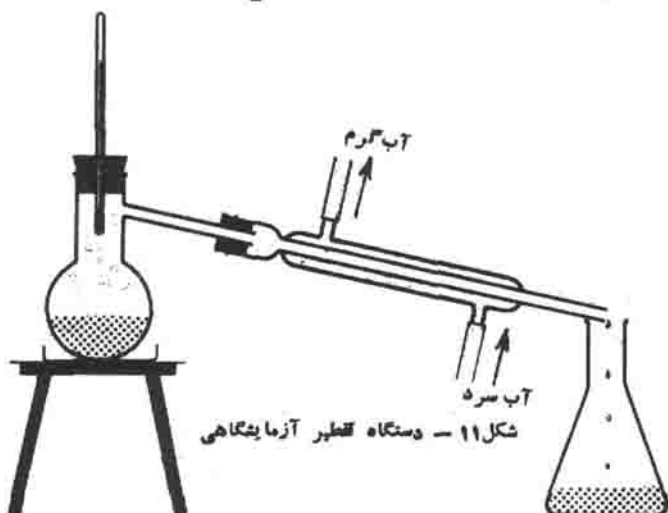

چه مشاهده می‌کنید؟ کدام یک از لایه‌ها آب و کدام یک نفت است؟ چگونه بی‌می‌برید؟ به جدول وزن حجمی مواد آخر کتاب رجوع کنید و دلیلی برای گفته خود بیاورید. شیرقیف را

باز کرده مایع پایینی را در ظرف بریزید. شکل ۱۰ - تفکیک دو مایع مخلوط نشدنی
دقت کنید که درست هنگامی که مایع بالایی به دهانه شیر می‌رسید آن را ببندید، چرا؟

تفکیک دو مایع مخلوط شدنی:

از دوره راهنمایی تحصیلی به یاد دارید که هرگاه مایعی مانند آب را در یک ظرف حرارت داده بجوشانید و بخارات حاصل را در ظرف دیگری سرد کنید، قطرات مایع مجدداً به دست می‌آیند. این عمل را تقطیر و ماده به دست آمده را مایع تقطیر شده می‌نامند. شکل ۱۱ دستگاه

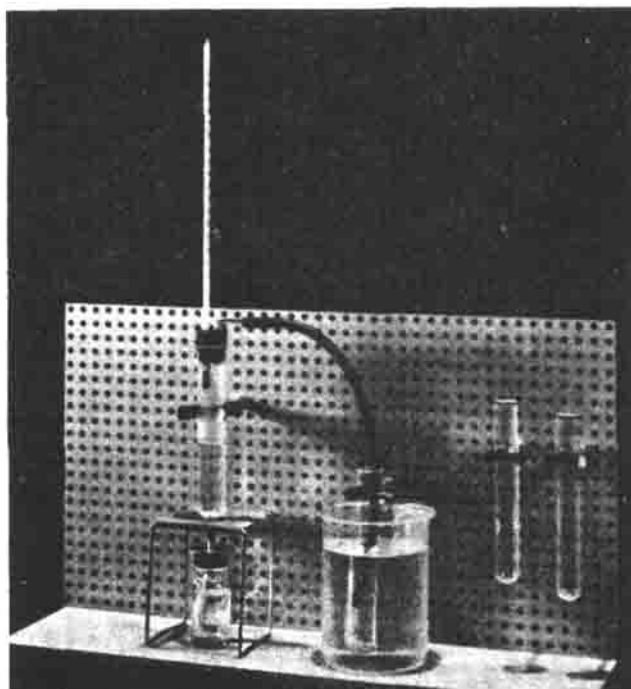

آزمایشگاهی ساده‌ای برای تقطیر را نشان می‌دهد. اجزای این دستگاه را نام برده کار هر یک را بیان کنید.

آزمایش - تقطیر مخلوط الکل و آب

این آزمایش برای تفکیک دو مایعی که کاملاً با یکدیگر مخلوط شده‌اند ترتیب داده شده است. چنانچه وقت کافی برای انجام دادن آزمایش ندارید به شرح آن توجه کنید. ۱۵ سانتیمتر مکعب آب و ۱۵ سانتیمتر مکعب الکل را مخلوط کنید و امکان سوختن چند قطره آن را روی شیشه ساعت بیازمایید. دستگاهی مطابق شکل ۱۱ سوار کرده مخلوط آب و الکل را به وسیله آن تقطیر کنید. هرگاه دستگاه تقطیر نداشته باشید می‌توانید از یک لوله آزمایش بزرگ پیرکس به عنوان ظرف تبخیر، یک لوله لاستیکی به عنوان خنک‌کننده بخار و یک لوله آزمایش، که در ظرف آب سرد قرار می‌گیرد، به عنوان ظرف گیرنده استفاده کنید.

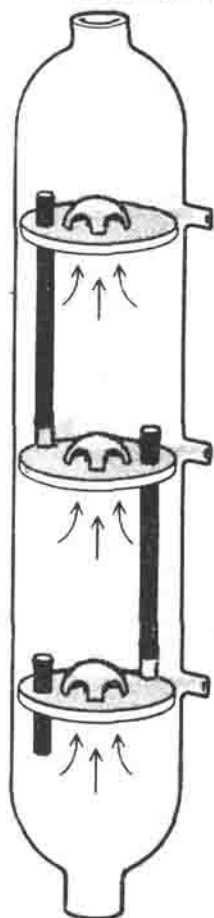
توجه داشته باشید که مخزن جیوه دماسنج در بالای لوله آزمایش باشد تا دمای بخاری را که در دهانه لوله خروج بخار متراکم می‌شود بسنجد. چون در ظرف تبخیر دو مایع وجود

شکل ۱۲ - دستگاه تقطیر ساده

دارد، قسمت اعظم بخار مایع دیرجوش (آب که در حدود 100°C می جوشد) پیش از رسیدن به بالای دستگاه و ورود به لوله خنک می شود و مجدداً به صورت قطرات ریز مایع درمی آید. این قطرات بر دیواره درونی ظرف سرازیر می شود و به مایع اولیه برمی گردد. بخارات مایع زودجوش (الکل که در حدود 78 درجه می جوشد) به نسبت بیشتری به قسمت های بالایی می رسد و وارد لوله خروج بخار می شود و از آنجا راهی ظرف گیرنده می گردد. چند قطره از مایع تقطیر شده را روی شیشه ساعت ریخته کبریت افروخته ای را به آن نزدیک کنید. نتیجه آزمایش را با آزمایش قبلی مقایسه کنید. چه نتیجه می گیرید؟ آیا با چنین آزمایش تقطیری می توان الکل خالص تهیه کرد؟ با پیشرفت عمل تقطیر، قسمت اعظم مایع در ظرف اولیه از چه ماده ای خواهد بود؟ درجه دما سنج هنگام شروع عمل تقطیر چقدر است؟ هر گاه مقداری آب دریا در اختیار داشته باشید، چگونه می توانید آب شیرین از آن تهیه کنید؟

تقطیر جزء به جزء همان طوری که می دانید نفت خام مانند بسیاری از مواد خام طبیعی مخلوطی از مواد گوناگون می باشد. مولکولهای نفت خام اغلب از کربن و هیدروژن ساخته

شکل ۱۳- شمای قسمتی از برج تقطیر نفت

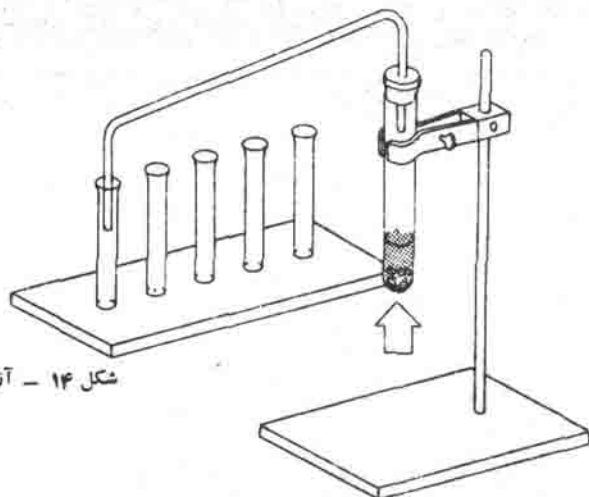
شده اند که آنها را ئیدروکربن می نامند. مولکولهایی که تعداد اتمهای کربن و ئیدروژن آنها کمتر است، مواد نفتی زود جوش پدید می آورند. اصولاً هرچه تعداد اتمهای کربن و ئیدروژن در مولکولهای مواد نفتی کمتر باشد، زودتر می جوشند و هرچه تعداد اتمهای کربن و ئیدروژن در مولکولها افزایش یابد ماده دیرجوشتر به وجود می آید. جدا کردن کامل این مواد از یکدیگر بی نهایت مشکل است ولی همان طوری که در درس علوم سال اول راهنمایی تحصیلی دیدید، نفت خام در برج تقطیر پالایشگاه به چند بخش گوناگون تفکیک می شود. هر بخش شامل دسته ای از مولکولهاست که تا حدود زیادی به یکدیگر نزدیک هستند.

نفت خام را ابتدا در کوره ای حرارت داده تبخیر می کنند. بخار حاصل ضمن عبور از طبقات بالایی برج به تدریج سرد می شود و در نقاطی از برج، که دمای آن پایین تر از دمای جوش آن ماده است، به مایع تبدیل می شود و از راه لوله ای خارج می گردد. با این ترتیب مایعهای دیرجوش مانند نفت کوره، و نفت گاز در قسمتهای پایینی برج و مایعهای زودجوش از قبیل نفت سفید و بنزین در بخشهای بالایی آن جدا می شوند. تفکیک مخلوط چند مایع را از راه تقطیر در چنین دستگاهی «تقطیر جزء به جزء» می نامند.

در صنعت نفت، تفکیک موادی که دمای جوش آنها خیلی به یکدیگر نزدیک است (تفاوت مولکولهای آنها ناچیز است)، از راه تقطیر جزء به جزء تقریباً غیر ممکن است. در این موارد از روش کروماتوگرافی استفاده می شود.

تمرین:

- ۱- نمونه ای از نفت خام را برای چند دقیقه جوشانده ایم. چه تغییری در وزن حجمی آن روی می دهد؟
- ۲- در دستگاه ساده ای مطابق شکل ۱۴ مقدار ۳ سانتیمتر مکعب نفت خام را به ملایمت حرارت داده و بخارات حاصل را به

شکل ۱۴ - آزمایش ساده تقطیر جزء به جزء نفت خام

تدریج در چند لوله آزمایش جمع آوری می کنیم.

الف- به نظر شما رنگ مایع در لوله های متوالی چگونه تغییر می کند؟

ب- کدام يك از مایعها فرارتر و کدام يك دیرجوشتر است؟
ج- این اجزا ممکن است با فراورده های نفتی مانند بنزین، نفت سفید، پارافین، نفت گاز و نفت سیاه، که در زندگی روزمره با آنها آشنایی دارید مطابقت کند. آیا می توانید نام هر يك از فراورده های نامبرده را برای اجزای به دست آمده پیشنهاد کنید؟
د- بوی کدام يك از این مایعها شدیدتر است؟ چرا؟
ه- آیا فکر می کنید که هر جزء به دست آمده ماده خالص است؟

ب- تفکیک گازها- تاکنون در این بخش، نحوه تفکیک مخلوط چند مایع، مخلوط جامد و مایع و بالاخره مخلوط جامد و جامد را بررسی کردیم. هر گاه محلولی از يك گاز در مایع داشته باشیم به آسانی و به وسیله حرارت دادن می توان گاز را از مایع جدا کرد. لیوان آب سردی را که به تدریج دمای اتاق را به خود می گیرد مشاهده کنید. حبابهای ریز هوا که در آب حل شده بود روی دیواره درونی لیوان آزاد می شود. با حرارت دادن بیشتر آب، حبابهای دیگری پدید آمده و برخی از آنها تا سطح آب بالا می روند.

تفکیک مخلوط چند گاز مانند گازهای موجود در هوا به آسانی میسر نیست و به کاربرد روشهای پیچیده تری نیاز دارد. يك راه مناسب، مایع کردن هوا به وسیله فشار شدید و سرمای زیاد است. هوای مایع نیز مخلوطی از چند مایع بوده که هر يك دمای جوش معینی دارد. بنابراین مانند آنچه که در تقطیر نفت دیدیم، می توان هوای مایع را از راه حرارت دادن و تقطیر جزء به جزء به اجزای اولیه آن تفکیک کرد و يك يك گازها را به تدریج و در طبقات مختلف برج تقطیر به دست آورد.

هر گاه هوا را مایع کنیم و مطابق این روش تقطیر نماییم، اغلب به دو جزء مهم می رسیم که یکی چوب نیم افروخته را به شدت می سوزاند و دیگری آن را خاموش می کند. گازی که باعث سوختن شدید چوب نیم افروخته می شود اکسیژن و گازی که آن را خاموش می کند نیتروژن است. می دانید که این دو گاز جمعاً در حدود ۹۹ درصد حجم هوا را تشکیل می دهند. نسبت نیتروژن در هوا ۷۸ درصد و اکسیژن ۲۱ درصد است. هر گاه بدانید که اکسیژن مایع در 183°C زیر صفر و نیتروژن مایع در 196°C زیر صفر می جوشد، کدام يك زودتر از هوای مایع جدا شده و تقطیر می شود؟ امروزه قسمت اعظم اکسیژن و نیتروژن مورد نیاز صنایع شیمیایی را از راه

۱ مایع کردن هوا و تقطیر جزء به جزء آن به دست می آورند.

هر گاه مخلوطی از گاز امونیاک و هوا وجود داشته باشد، چگونه می توان آن را تفکیک

کرد؟

۵- ماده خالص و مخلوط

در این مبحث ضمن آشنایی با نحوه تشخیص خاصه های مواد، طرز تفکیک آنها را از یکدیگر آموختیم. فرض کنید ماده جامدی را مورد بررسی قرار می دهیم تا ببینیم آیا می توان آن را به دو یا چند ماده تفکیک کرد. در ابتدا آن را در هاوونی نرم کرده در آب می ریزیم و هم می زنیم. مشاهده می کنیم که ذراتی از ماده جامد زرد رنگی روی آب شناور شده و مقداری از يك ماده جامد خاکستری نیز ته نشین می شود. ماده شناور را که وزن حجمی کمتر از يك دارد جدا کرده خشک می کنیم و آن را جزء شماره ۱ می نامیم.

ماده ته نشین شده را صاف کرده، جامد باقی مانده روی کاغذ صافی را خشک می کنیم و آن را جزء شماره ۲ نامگذاری می کنیم. دو جزء جامد به دست آمده را متفاوت می دانیم زیرا وزن حجمی آنها یکسان نیست. مایع زلال را حرارت داده تبخیر می کنیم تا درباره امکان وجود ماده حل شده ای در آن تحقیق کنیم. پس از تبخیر آب، اندکی جزء جامد سفید رنگی باقی می ماند که جنس آن را از اجزای (۱) و (۲) نمی دانیم زیرا در آب محلول است. این ماده را جزء شماره (۳) می نامیم. تا حال سه ماده گوناگون را جدا ساختیم. ولی این احتمال وجود دارد که هر يك از آنها نیز به اجزای دیگری قابل تفکیک باشند. برای تحقیق در این مورد از روشهای تفکیک دیگر استفاده می کنیم. برای مثال ممکن است هر جزء را بر اثر حرارت ذوب کنیم و مایع به دست آمده را تقطیر نماییم تا ببینیم که چند جزء مختلف به دست می آید، یا این که درصدد باشیم که آنها را در حلالهای دیگری غیر از آب حل کنیم. فرض کنید ذوب، تقطیر و همچنین حل کردن در الکل و حلالهای دیگر هیچ چیز جدیدی که خواص دیگری غیر از آنچه که مربوط به مواد (۱) و (۲) و (۳) باشد به دست نداد. روشهای تفکیک دیگر نیز نشانه ای از ماده جدید یا خواص تازه به وجود نیاورد. در اینجا به این نتیجه می رسیم که هر يك از مواد سه گانه نامبرده «ماده خالص» به شمار می آید.

حال فرض کنید که کلیه مواد خالص را که بدین وسیله به دست آوردیم روی هم بریزیم و هم بریزیم تا ماده ای با همان خاصه های ماده اولیه به دست آوریم. در این مورد می گوئیم که ماده اولیه «مخلوطی» از چند ماده خالص بوده است.

لازم به یادآوری است که همیشه نمی توان با مخلوط کردن اجزای به دست آمده از عمل تفکیک به ماده اولیه برگشت. مخلوط کردن اجزای حاصل از تقطیر هوای مایع مجدداً هوا پدید

می‌آورد ولی مخلوط کردن مواد گوناگون حاصل از حرارت دادن تراشه‌های چوب، هرگز مازا به چوب نمی‌رساند.

مثال ساده‌تری انتخاب می‌کنیم. می‌دانید که اکسید جیوه در شرایط معمولی به صورت گرد نارنجی‌رنگ وجود دارد. ممکن است درصدد باشید که دمای ذوب این ماده را تعیین کنید. حرارت دادن اکسید جیوه شما را به دمای ذوب آن نمی‌رساند، این عمل باعث آزاد شدن گاز اکسیژن می‌شود که چوب نیم افروخته را آتش می‌زند. اضافه بر این، قطره‌های ریزی از مایع نقره‌ای رنگ جیوه بر دیوارهٔ درونی لولهٔ آزمایش پدید می‌آید.

مخلوط کردن اکسیژن و جیوهٔ حاصل اکسید جیوهٔ اولیه را به‌وجود نمی‌آورد و هر دو جزء جدا از یکدیگر به صورت گاز و مایع باقی می‌مانند.

این آزمایشها و بررسیها می‌رسانند که بسیاری از خواص يك مخلوط «میانگینی» از خواص مواد تشکیل دهندهٔ آن می‌باشد. مثلاً وزن حجمی هوا میان وزن حجمی گاز نیتروژن و گاز اکسیژن است (به جدول وزن حجمی مواد آخر کتاب رجوع کنید). مخلوط آب و الکل بوی الکل را داشته و آتشگیر نیست ولی هرگاه نسبت الکل در آن زیاد شود، ممکن است بر اثر کبریت افروخته آتش بگیرد.

خواص اکسید جیوه با خواص هریک از جیوه و اکسیژن کاملاً متفاوت است. بنابراین نمی‌توان همان‌طور که هوا را مخلوطی از نیتروژن و اکسیژن شمرد، اکسید جیوه را نیز مخلوطی از جیوه و اکسیژن دانست. اکسید جیوه مادهٔ خالصی است که نمی‌توان آن را با اغلب روشهایی که برای تفکیک مخلوطها به کار می‌رود به مواد ساده‌تری تجزیه نمود. هرگاه این ماده به وسیلهٔ حرارت تجزیه شود، نمی‌توان آن را مجدداً و به سادگی از مخلوط کردن اجزای حاصل به دست آورد. چنین ماده‌ای را «مکعب» یا «ترکیب شیمیایی» می‌نامیم.

هرگاه جیوه یا فلزهایی چون آهن و آلومینیم خالص را به تنهایی تا چند هزار درجه حرارت دهیم، همگی مایع شده و ممکن است تبخیر شوند ولی هرگز به مواد ساده‌تری تفکیک نمی‌شوند. حرارت اکسید جیوه را به جیوه و اکسیژن تجزیه می‌کند ولی حرارت دادن جیوه چیزی به جز جیوه نمی‌دهد. از دورهٔ راهنمایی تحصیلی به خاطر دارید که برخی مواد مانند آب را می‌توان به وسیلهٔ جریان الکتریسیته به مواد ساده‌تری تجزیه کرد ولی هرگاه جیوه، یا فلزهای گداخته آهن و آلومینیم را تحت تأثیر جریان الکتریسیته قرار دهیم مواد دیگری از آنها به دست نمی‌آوریم. مواد خالص که نمی‌توان آنها را با روشهای شیمیایی معمولی به اجزای دیگر و ساده‌تر تجزیه کرد «مواد ساده» نامیده می‌شوند. مادهٔ ساده از يك عنصر تشکیل می‌یابد و اتمهای یکسان دارد.

از دورهٔ راهنمایی تحصیلی خوانده‌اید که ذرات گاز اکسیژن آزاد به صورت مولکولهای دو اتمی (O_2) هستند. گاز اکسیژن ماده‌ای است ساده که از عنصر اکسیژن ساخته شده و هر مولکول

آن دو اتم از این عنصر دارد. فلز جیوه نیز ماده‌ای است ساده که از عنصر جیوه به وجود آمده و کوچکترین ذره آن اتم جیوه (Hg) است. همان طوری که می‌دانید تاکنون ۱۰۵ عنصر شناخته شده است. ترکیبات گوناگونی که تاکنون شناخته شده و تعداد آنها از دو میلیون تجاوز می‌کند، ترکیبهای مختلفی از ۹۲ عنصر هستند که در هر یک به گونه خاصی گرد هم آمده‌اند. در فصل سوم اطلاعات بیشتری راجع به ساختمان ماده و ذرات سازنده آن به دست خواهید آورد.

۶- خاصه‌های ماده و تغییرات آن

در بررسیها و آزمایشهای گذشته بسیاری از خاصه‌های مواد را مورد توجه قرار دادیم. خاصه‌های گوناگون مواد را می‌توان به دو دسته فیزیکی و شیمیایی طبقه‌بندی کرد. آزمایشهای انجام یافته روی آب، خاصه‌های گوناگونی را نشان داد که نمونه آنها رنگ، طعم، انجماد بر اثر سرما، جوشیدن بر اثر گرما، قابلیت حل کردن نمک و حل نکردن ماسه است. چنین خاصه‌هایی را خاصه‌های فیزیکی می‌گویند.

هر گاه آب را به اندازه کافی سرد کنیم منجمد شده و چون یخ را گرم کنیم مجدداً آب می‌شود. آب، نمک را در خود حل می‌کند و چون محلول را حرارت داده تبخیر کنیم و بخار حاصل را سرد نماییم مجدداً به آب می‌رسیم. تغییرات ظاهری ساده‌ای که روی خاصه‌های فیزیکی انجام می‌گیرد تغییرات فیزیکی نام دارد.

یکی از آزمایشهای انجام یافته روی آب، تجزیه به وسیله الکتریسیته است. در این عمل آب به دو گاز هیدروژن و اکسیژن تبدیل می‌شود که خواص کاملاً تازه‌ای دارند. خاصه‌هایی که درباره تبدیل مواد به یکدیگر بحث می‌کند، خاصه‌های شیمیایی نام دارند. آب به زنگ زدن آهن کمک می‌نماید. در این تغییر رطوبت و اکسیژن هوا بر آهن اثر کرده و زنگ قهوه‌ای رنگ آهن را پدید می‌آورند که ماده جدیدی با خواص کاملاً تازه است. خاصه‌های شیمیایی یک ماده درباره قابلیت تبدیل آن به مواد جدید بحث می‌نماید. تغییرات شیمیایی نیز همگام با بررسی خاصه‌های شیمیایی مورد توجه قرار می‌گیرد. در تغییر شیمیایی ماده‌ای به ماده دیگر تبدیل می‌شود. در این تغییر خاصه‌های فیزیکی و شیمیایی ماده اولیه تغییر می‌نماید و ماده یا موادی با خواص جدید پدید می‌آید. نمونه‌های دیگر تغییر شیمیایی سوختن کاغذ یا تبدیل غذا در بدن به مواد دیگری چون گوشت، خون و استخوان است.

تغییرات شیمیایی را معمولاً واکنشهای شیمیایی می‌نامند.

تمرین:

- ۱- سه تفاوت اساسی میان تغییرات فیزیکی و تغییرات شیمیایی بیان کنید.
- ۲- تعیین کنید کدام يك از تغییرات زیر بیشتر جنبه شیمیایی دارد و کدام يك فیزیکی است؟
سوختن کاغذ، پختن تخم مرغ، هضم غذا در بدن، از بین رفتن لکه های جوهر و انار به وسیله داروهای رنگبر، حل شدن صابون در آب، لکه گیری لباس به وسیله بنزین، ذوب شدن شمع، حل شدن نمک در آب معمولی و حل شدن فلز روی در اسید کلریدريك.
- ۳- نواری از مس را در شعله چراغ حرارت می دهیم تا لایه سیاه رنگی روی آن را ببوشاند. چگونه می توان ثابت کرد که این لایه اکسید مس است؟
- ۴- بر روی مقداری آهك زنده آب می ریزیم، این تغییر فیزیکی است یا شیمیایی؟ چرا؟

مولکولها و اتمها

۱- پیش گفتار

«این: از چه ساخته شده است؟» پرسشی است که انسان در دوران کودکی و در همه مراحل زندگی به زبان می آورد. کودک اسباب بازی خود را تکه تکه کرده تا اجزای آن را بررسی کند و حس کنجکاوی خود را ارضانماید. همین حس کنجکاوی باعث شد که انسان طی قرون متمادی در باره ماهیت جهان و مواد پیرامون خود تحقیق کند و به دانستیهای عظیم و اکتشافات خیره کننده دست یابد.

شکل ۱۵- کودکی در حال تحقیق درباره ماهیت ماده!

دانشمندان از دیرباز دریافته اند که می توان مواد مرکب و پیچیده را به اجزای ساده تر تجزیه کرد. موادی که به هیچ وسیله شیمیایی قابل تجزیه نبودند عناصر نامیده شدند که عده آنها در حال حاضر به ۱۰۵ رسیده است. مواد طبیعی محیط ما را، ترکیبها و مخلوطهایی از این عناصر می دانند. در این فصل درصدد هستیم که کوچکترین واحدهای ساختمانی یا ذرات تشکیل دهنده عناصر و ترکیبات آنها را بشناسیم.

نظریه مربوط به ساختمان ذره ای ماده در حدود ۴۰۰ سال پیش از میلاد به وسیله دموکریت فیلسوف یونانی ارائه شد. او معتقد بود که مواد از ذرات بی نهایت ریز و غیر قابل تجزیه تشکیل یافته است. این ذرات اتم نام گرفتند.

اتم از لغت یونانی «Atomos» به معنی غیر قابل تجزیه گرفته شده است. با وجود این، بحث و مناقشه دانشمندان در مورد این که آیا می توان ماده را تا بی نهایت تقسیم کرد یا سرانجام به ذره ای غیر قابل تقسیم می رسیم، ادامه یافت. چون تحقیق دانشمندان درباره چیزی بی نهایت کوچک و غیر قابل رؤیت بود که با قویترین میکروسکوپها نیز نمی توان آن را مستقیماً مشاهده کرد، از این رو قضاوت بر له یا علیه خاصیت ذره ای ماده، کار آسانی نبود. تنها راه دانشمندان

برای حل این مشکل جمع‌آوری اطلاعات و مشاهدات گوناگونی بود که در پیشنهاد فرضیه یا طرح مناسب برای تفسیر واقعیتهای و مشاهدات نامبرده و نیز برای پیشگویی درباره مسائل دیگر یاری نماید.

طرح پیشنهادی دانشمندان نظریه (تئوری) یا مدل ذره‌ای ماده نام گرفت.

۲- ماهیت ذره‌ای ماده

هنگامی که به يك میله فولادی خیره می‌شوید یا آب را به تدریج در ظرفی می‌ریزید و بالاخره به صدای خروج باد از سوراخ کوچک بادکنک گوش کنید، چنین به نظر می‌رسد که ماده یکپارچه و اتصالی است و اذرات جداگانه (یا منفصل) تشکیل نیافته است. اما انبوه دیگری از شواهد و آزمایشهای دقیق، چیز دیگری را می‌رسانند. به مثالها و آزمایشهای زیر توجه کنید:

۱- هرگاه يك دانه بلور پرمنگنات پتاسیم را در لیوان آبی بیندازیم، پس از مدتی همه آب به طور یکنواخت رنگین می‌شود.

۲- يك قطره کوچک نفت یا روغن سطح وسیعی از آب را فرا می‌گیرد.

۳- دريك استوانه مدرج تا درجه معینی آب می‌ریزیم. هرگاه مقداری نمک طعام را در آن حل کنیم حجم محلول تغییر محسوسی نخواهد کرد.

۴- هرگاه يك دانه کوچک سد را در يك بالون بیندازیم و آن را کمی گرم کنیم فضای درون بالون به رنگ بنفش درمی‌آید.

۵- هرگاه قطره‌ای عطر را در بادکنک کوچکی بریزیم و آن را باد کنیم و محکم ببندیم، آن گاه آن را بر دهانه يك لیوان خالی قرار دهیم، پس از چند لحظه بوی عطر در لیوان ظاهر می‌شود.

۶- يك تکه یخ بر اثر گرما ذوب می‌شود و سپس به بخار تبدیل می‌گردد.

برای توجیه مشاهدات فوق، مدل ذره‌ای ماده پیشنهاد شده است.

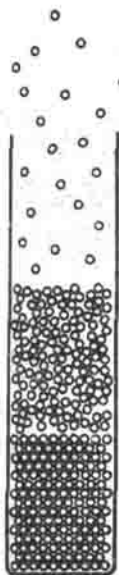
اولین آزمایش نشان می‌دهد که رنگ پرمنگنات پتاسیم به طور یکنواخت در آب منتشر می‌شود. انتشار یکنواخت رنگ را هنگامی می‌توان تفسیر کرد که چنین پنداریم که این ماده رنگین از ذرات بسیار کوچک و مشابهی تشکیل شده باشد. دومین آزمایش نیز کوچکی بی‌نهایت زیاد ذرات نفت و روغن را نشان می‌دهد. در آزمایش سوم، ناپدید شدن نمک در آب، هنگامی قابل توجیه است که چنین فرض کنیم که هم نمک و هم آب از ذرات بی‌نهایت ریزی تشکیل یافته‌اند و هر يك از آنها در مجاورت یکدیگر آرایش تازه‌ای به خود می‌گیرد تا حداکثر استفاده را از فضای

موجود میان ذرات بنماید.

تمرین:

۵۰ سانتیمتر مکعب الکل سفید و خالص را با ۵۰ سانتیمتر مکعب آب مخلوط کرده ایم، حجم نهایی محلول تقریباً ۹۷ سانتیمتر مکعب شده است. این پدیده را چگونه تفسیر می کنید؟

در آخرین مثال دیدیم که تکه یخ بر اثر گرما ذوب می شود و سپس به بخار تبدیل می گردد. یک لیتر آب بر اثر گرما و جوشیدن تقریباً به ۱۷۰۰ لیتر بخار آب تبدیل می شود. می دانید که یک گرم آب یک سانتیمتر مکعب حجم دارد. وقتی این مقدار آب به بخار تبدیل می شود حجم آن تقریباً به ۱۷۰۰ سانتیمتر مکعب بخار تبدیل می گردد. در اینجا چه تغییری روی فاصله میان ذرات آب پدید می آید؟ آیا می توان گفت که ذرات آب باکسب انرژی گرمایی، جنب و جوش بیشتر می یابند و حجم بیشتری اشغال می کنند؟ وزن حجمی بخار حاصل چیست؟ چرا تفاوت وزن حجمی گازها و مایعات زیاد است؟

فلز نقره در 960°C ذوب می شود. در این دما وزن یک سانتیمتر مکعب فلز جامد $9/30$ گرم و وزن یک سانتیمتر مکعب فلز مذاب $8/8$ گرم می شود.

آیا تفاوت وزن حجمی نقره جامد و مایع زیاد است؟ آیا تغییر حجم نقره از حالت جامد به مایع زیاد بوده است؟ آیا می توانید بگویید که فاصله میان ذرات نقره هنگام تغییر حالت جامد به مایع تغییر مهمی کرده است؟ هر گاه نتوان علت اصلی تفاوت جامد و مایع را در تغییر فاصله میان ذرات دانست، پس این تفاوت را در چه عامل دیگری باید جستجو کرد؟

شکل روبه رو طرحی از آرایش ذرات رادر حالت های جامد، مایع و بخار نشان می دهد.

شکل ۱۶ - ذرات ماده در سه حالت جامد، مایع و بخار

۳- تئوری اتمی دالتون

قبلاً گفته شد که مفهوم اتم به عنوان ذرات ریز ماده که غیر قابل تجزیه است، قرنها

پیش از این مطرح شده بود. حالا شما با استفاده از مشاهدات و تجربیات آزمایشگاهی به صورت روشن‌تر و بهتری به ماهیت ذره‌ای ماده و رفتار ذرات در حالت‌های گوناگون جامد، مایع و گازی می‌برید. در این مورد بجاست که نظری به گذشته نزدیک افکنده و فعالیت و تلاش‌های جان دالتون دانشمند انگلیسی را برای احیا و گسترش تئوری قدیمی دموکریت و تحقیقات دانشمندان و فلاسفه بعدی اسلام و اروپا که کم و بیش به خاصیت ذره‌ای معتقد بودند، توجه کنیم.

شکل ۱۷- جان دالتون

جان دالتون در سال ۱۷۶۶ از یک

خانواده فقیر در دهکده کوچکی در ناحیه کمبرلند انگلستان چشم به جهان گشود. تحصیلات او در مدرسه دهکده بود. از کودکی به تحصیل علم و ریاضی عشق می‌ورزید و دوران زندگی خود را به معلمی و استادی گذراند. او در سال ۱۸۰۸ با استفاده از شواهد و نتایج تحقیقات خود و دیگران و با روش علمی و استدلالی، تئوری اتمی خود را به عنوان مدلی برای توجیه و تفسیر واقعیتهای مشاهده شده بیان کرد. خلاصه تئوری اتمی دالتون به قرار زیر بود:

۱- عناصر از ذرات بی‌نهایت ریزی تشکیل یافته‌اند که اتم نام دارند.

۲- اتمها غیر قابل تجزیه هستند و از بین نمی‌روند.

۳- اتمهای یک عنصر یکسان بوده و وزن واحدی دارند.

۴- اتمهای عناصر گوناگون وزنه‌های متفاوت دارند.

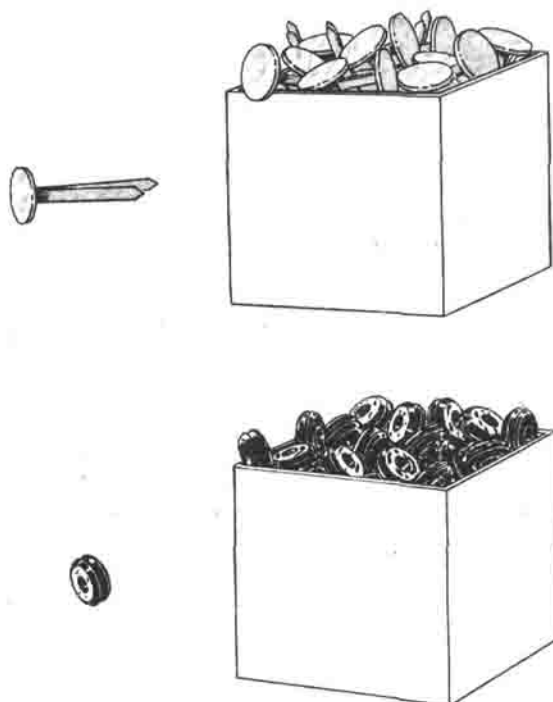
۵- در تشکیل مواد مرکب از عناصر، اتمهای ساده آنها با یکدیگر ترکیب می‌شوند و بنا به گفته دالتون «ذرات مرکب» را پدید می‌آورند. دو مطلب اساسی و جدیدی را که دالتون در تئوری خود بیان کرد این بود که: ۱- اتم هر عنصری وزن به خصوصی دارد. ۲- ترکیب شیمیایی بین اتمهای عناصر انجام می‌گیرد.

مدل یا تئوری اتمی دالتون بسیاری از واقعیتهای را در آن زمان توضیح داد ولی هرگز نتوانست که به کلیه سؤالات پاسخ گوید. دانشمندان دیگر دنباله تحقیقات دالتون را گرفتند و با اجرای اصلاحاتی در مدل پیشنهادی او (مانند پیشنهاد مولکول به جای ذره مرکب) مفاهیم

جدیدی چون مولکول ویون را نیز که اضافه بر اتم‌حکم کوچکترین ذرات سازنده مواد رادارند، ارائه دادند. در آینده اطلاعات بیشتری درباره این ذرات به دست خواهید آورد.

۴- مدلی برای نمایش اتمها و خاصه‌های مواد

چون اتمها بی‌نهایت ریز هستند و درك خاصه‌های آنها با توجه به تئوری اتمی دالتون مشکل است بجامت که از مدلی که اتمها را به گونه‌ای قابل تصور درآورد استفاده کرد. در این مدل اتمهای دو عنصر A و B را به وسیله گيره‌ها و حلقه‌ها نمایش خواهید داد. اتمهای عنصر A گيره‌های برنجی معمولی هستند که برای بستن توده‌های کاغذ به کار می‌روند. اتمهای عنصر B نیز حلقه‌های لاستیکی یا واشرهای شیر آب می‌باشند.

شکل ۱۸- گيره‌ها و حلقه‌ها، نمایشی برای اتمهای دو عنصر

مطابق شکل می‌بینید که همه گيره‌ها یکسان هستند و این بدین معنی است که اتمهای یک عنصر (عنصر A) مانند هم بوده و همه نمونه‌های آن خاصه‌های یکسانی دارد. حلقه‌ها نیز همگی یکسان هستند ولی با گيره‌ها تفاوت دارند و این می‌رساند که اتمهای عنصر B نیز همانند هستند ولی با اتمهای عنصر A تفاوت دارند. با قرار دادن گيره‌ها در حلقه‌ها ترکیبی از دو عنصر A و B ساخته می‌شود که فرمول آن AB می‌باشد. در این عمل تعداد گيره‌ها

و حلقه‌ها، همچنین ماده سازنده هر يك از آنها تغییر نمی‌کند و این بدین معنی است که اتمهای عناصر در يك تغییر شیمیایی از بین نمی‌روند و يك ترکیب از هیچ‌به وجود نمی‌آید.

شکل ۱۹- ساختن ترکیب AB

این اتمها با تغییر آرایش خود مواد جدیدی می‌سازند که همان تعداد و همان وزن اتمهای اولیه را دارند. با تفکیک یا تجزیه ماده جدید AB مجدداً به دو عنصر اولیه A و B می‌رسیم که باز هم خاصه‌های آنها مانند گذشته است.

هر گاه عنصر A جیوه و عنصر B اکسیژن باشد، از گرما دادن آنها اکسید جیوه به دست می‌آید که ترکیب جامد قرمز رنگی است. گرمای شدیدتر مجدداً این ماده را به دو عنصر اولیه جیوه و اکسیژن تجزیه می‌نماید.

وزن کلیه گیره‌های خود را با ترازو تعیین کنید سپس همه آنها را با حلقه‌ها متصل کنید به طوری که هر حلقه روی يك گیره قرار گیرد. وزن مدل حاصل چقدر است؟ آیا با دانستن وزن يك گیره، می‌توان تعداد کل گیره‌ها را در این آزمایش مشخص کرد؟ نسبت وزن گیره‌ها به وزن حلقه‌ها در این آزمایش چقدر است؟ این نسبت را با نسبت گیره‌ها به حلقه‌ها در آزمایش‌های دیگر مقایسه کنید. آیا این نسبت به مقادیر گوناگون گیره‌ها و حلقه‌هایی که نزد گروه‌های دیگر دانش‌آموزان بود بستگی دارد، یا این که در همه آزمایشها ثابت است؟

در این آزمایش شما به یکی از قوانین مهم شیمی رسیدید که آن را قانون نسبتهای ثابت در يك ترکیب می‌نامند. مطابق این قانون، دو عنصر، در يك ترکیب معین، همیشه به نسبت وزنی ثابت ترکیب می‌شوند، به زبان دیگر هر ماده شیمیایی دارای نسبت ترکیب ثابت و تغییر ناپذیری است.

تمرین:

- ۱- آیا آزمایش گیره‌ها و حلقه‌ها تصویری نسبت به اختصاصی بودن شکل اتمهای گوناگون و ترکیبات آنها می‌دهد؟
- ۲- در آزمایش تجزیه الکتریکی آب، نسبت وزن هیدروژن به اکسیژن در همه نمونه‌های آزمایش شده، ثابت و برابر ۱ گرم به ۸ گرم است. چگونه نتیجه این آزمایش را با مدل اتمی ماده و قانون نسبتهای ثابت توجیه می‌کنید؟
- ۳- آزمایشهای ترکیب گوگرد و آهن نشان می‌دهد که این دو عنصر همیشه به نسبت ثابت ۴ گرم گوگرد به ۷ گرم آهن ترکیب می‌شوند. تعیین کنید که چند درصد وزن سولفید آهن حاصل گوگرد و چند درصد آهن است؟

حال آزمایشی دیگر با گیره‌ها و حلقه‌ها:

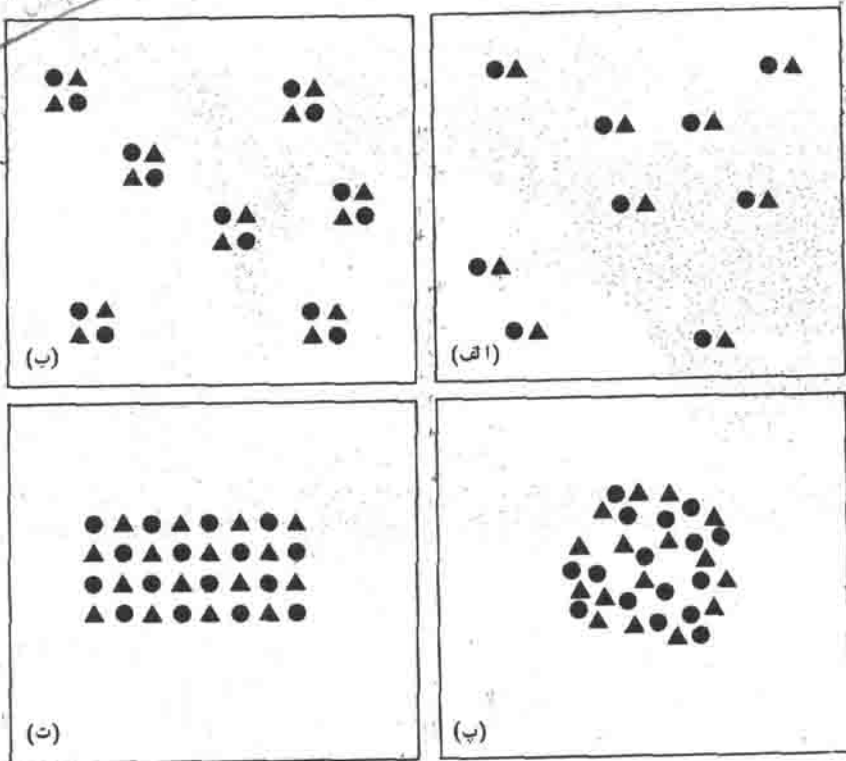

ترکیب AB یکی از ترکیبهای متعددی است که می‌توان آنها را از دو عنصر A و B به دست آورد. برای مثال، می‌توان ماده کاملاً متفاوتی از ترکیب دو حلقه B و یک گیره A ساخت. فرمول این ترکیب جدید AB_۲ است.

عدد « ۲ » در این فرمول نشان می‌دهد که در این ترکیب ۲ اتم B در مقابل یک اتم A وجود دارد. هرگاه گروههای متعدد دانش‌آموزان، مقادیر گوناگونی از ترکیب جدید AB_۲ را بسازند، آیا نسبت ترکیب عنصر B به عنصر A در این ماده نیز ثابت است؟ آیا این ترکیب نیز از قانون نسبتهای ثابت تبعیت می‌کند؟ ساختمان این ترکیب چه شباهتی با آب دارد؟

۵- مولکولها

بررسیهای سابق ما درباره ساختمان ذره‌ای ماده، کلی و بر اساس تئوری اتمی بوده است. در این مبحث به نحوه قرار گرفتن ذره‌ها کنار یکدیگر و تشکیل مواد معمولی می‌پردازیم. می‌دانیم

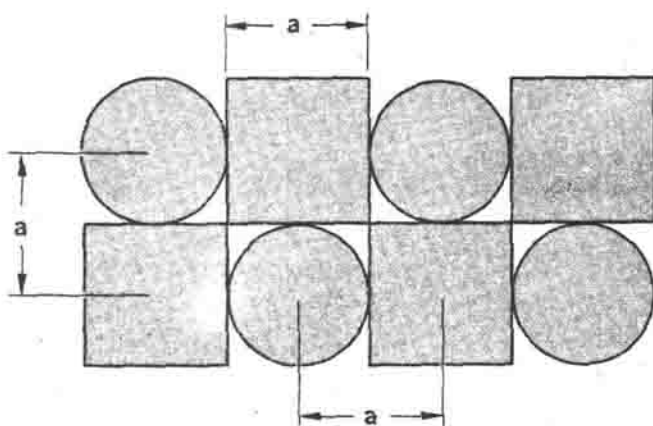
شکل ۲۱ - احتمالات گوناگون ساختمان ماده‌ای که تعداد یکسان از اتمهای A و B دارد.

که در يك تركيب که شامل دو عنصر A و B است، آنها طوری کنار یکدیگر قرار می گیرند که به ازای هر یک اتم A یک اتم یا تعداد بیشتری از اتمهای B وجود دارد. احتمالات گوناگون آرایش اتمها در این ترکیب چگونه است ؟

شکل صفحه قبل چند احتمال مختلف را جهت تشکیل ترکیبی که شامل تعداد یکسان از اتمهای دو عنصر است نشان می دهد.

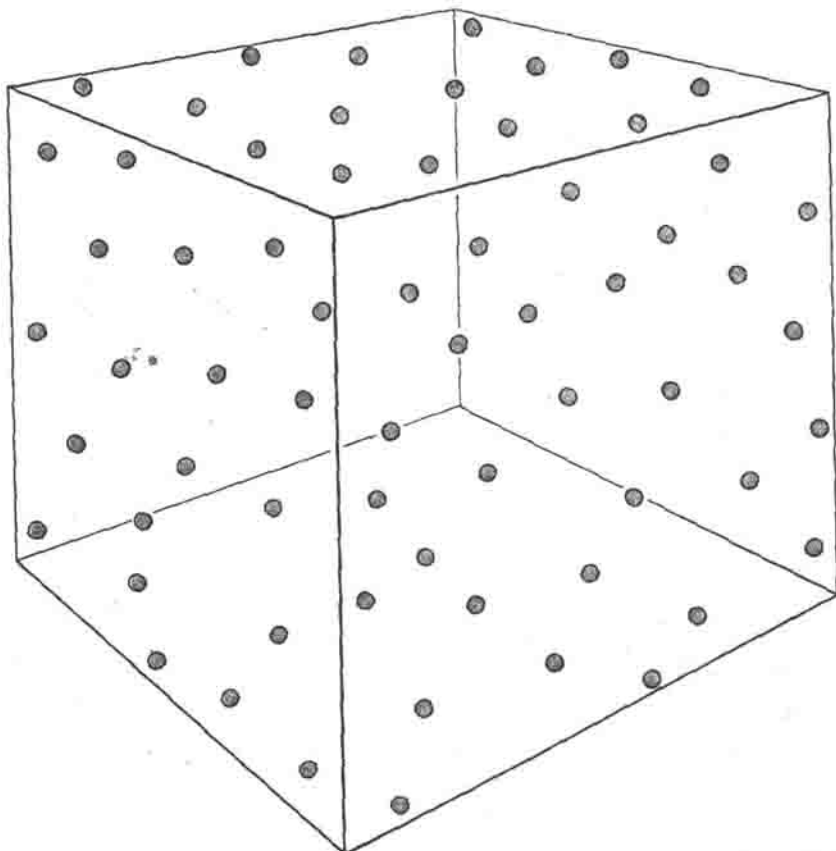
در شکل (الف)، اتمهای دو عنصر به صورت جفت جفت درآمده که فاصله های قابل توجهی میان آنها وجود دارد. در شکل (ب) اتمها گروههای چهار اتمی تشکیل داده اند. در شکلهای (پ) و (ت)، دیگر نمی توان گروهها یا مجموعه هایی از چند اتم با تعداد معین تشخیص داد ولی در هر نمونه تعداد اتمهای دو عنصر یکسان است. حال باید این سؤال را کرد که کدام یک از این آرایشها نشان دهنده ساختمان واقعی يك ماده شیمیایی است ؟

برای پاسخ به این سؤال باید اطلاعات بیشتری در باره ماده داشته باشیم. همگی با نحوه استفاده از تلمبه به منظور باد کردن لاستیک دو چرخه و توپ آشنا هستیم در این عمل حجم بزرگی از هوا را در فضای خیلی کوچک جای می دهیم. این واقعیت برای همه گازها صدق می کند. حال ببینید آیا می توان حجم يك بلور مکعب شکل نمک طعام را حتی به اندازه يك درصد حجم اولیه کاهش داد ؟ انجام این کار بی نهایت دشوار است. يك مکعب مسی نیز همین وضع را دارد. در اینجا باید گفت که گازها قابل فشرده شدن و کاهش یافتن حجم بوده ولی جامدها چنین خاصه ای را ندارند. برای توجیه این خاصه ها باید چنین فرض کرد که اتمها مانند اشیای کوچک و سختی هستند که حجم آنها ثابت و پایدار است. اتمها در مواد جامد به یکدیگر نزدیک بوده و با یکدیگر تماس دارند و این بدان معنی است که فاصله میان مراکز دو اتم مجاور برابر اندازه های آنها می باشد و از این نظر جامدات قابل فشرده شدن نیستند.

شکل ۲۲- فاصله بین مراکز اتمهای مجاور در يك ماده جامد.

در يك گاز، چنین شرایطی وجود ندارد و ذره‌ها با یکدیگر تماس ندارند. فاصله میان ذره‌ها نسبت به اندازه آنها بسیار زیاد بوده و می‌توان فاصله را بسا افزایش فشار کاهش داد. بنابراین گازها قابل فشرده شدن هستند.

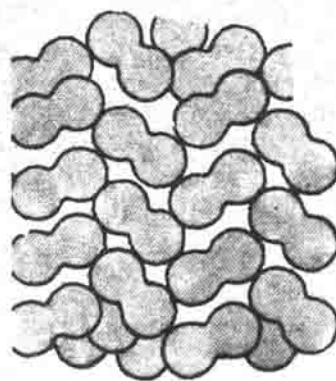
شکل ۲۲- جعبه بزرگ حجم معینی از گاز هلیوم را نشان می‌دهد. گویچه‌های کوچک درون جعبه کوچک نماینده اتم‌های هلیوم هستند. با مایع کردن این گاز، اتم‌های هلیوم گرد هم آمده و حجم کوچکی را اشغال می‌کنند که به وسیله جعبه کوچکی در يك گوشه از شکل نشان داده شده است.

با این ترتیب باید گفت که چنانچه ترکیب AB جامد یا مایع باشد، می‌توان مطابق شکل‌های ب و ت نشان داد و هر گاه گاز باشد، باید آن را مطابق شکل‌های الف و ب دانست. مجموعه‌هایی از ماده که شامل تعداد ثابت و مشخص اتم است (مانند شکل‌های الف و ب صفحه ۳۵) مولکول آن ماده نامیده می‌شوند. مولکول يك ماده مرکب همواره از تعداد مشخص اتم تشکیل یافته است. تنها مواد مرکب نیستند که از مولکول تشکیل شده‌اند. اتم‌های يك عنصر نیز می‌توانند

مجموعه‌ها یا مولکولهایی به وجود آورند که در هر مجموعه فقط يك نوع اتم وجود دارد. در دروس گذشته دیدید که گاز ئیدروژن از مجموعه‌های دو اتمی تشکیل یافته و به همین علت آن را به صورت H_2 می‌نویسند. اتمهای یدگازی شکل نیز مجموعه‌های دو اتمی تشکیل می‌دهند و فرمول آن را I_2 می‌دانند. مولکول ماده مرکبی چون بخار آب (H_2O) نیز شامل ۲ اتم ئیدروژن و یک اتم اکسیژن است. اتمهای گاز عظیم مجموعه‌ها یا گروههای چند اتمی تشکیل نمی‌دهند. هر گاه ذره‌های يك ماده جامد مانند شکل ۲۲ باشند، دیگر نمی‌توان بحث مجموعه‌ها یا مولکولها را در باره آنها پیش کشید مگر آن که همه بلور جامد را يك مولکول غول آسا بدانیم که شامل هزاران ذره همجوار می‌شود. تنها اطلاعی که از فرمول چنین ماده‌ای به دست می‌آید پی بردن به نسبت ثابتی است که میان اتمهای مختلف آن وجود دارد. برای مثال، فرمول نمک طعام ($NaCl$) هنگامی که برای ماده جامد آن اطلاق شود، می‌رساند که بلور این ماده شامل تعداد مساوی از ذره‌های سدیم و کلر است.

حال هر گاه کلرید سدیم را به شدت گرما دهیم، ذوب می‌شود و مایع آن در $1400^\circ C$ می‌جوشد. بخار حاصل را مولکولهای منفرد کلرید سدیم تشکیل می‌دهند که می‌توان فرمول $NaCl$ را به درستی برای آنها نوشت. هر مولکول از این بخار یا گاز از يك اتم سدیم و يك اتم کلر به وجود آمده است.

بررسی دقیقی تر جامدها می‌رساند که آنها نسبت به گازها غیر قابل فشرده شدن هستند ولی برخی جامدها را می‌شناسیم که تا اندازه‌ای نسبت به جامدهای دیگر قابل فشرده شدن می‌باشند. این مطلب می‌رساند که در این نوع جامدها، همه اتمها با یکدیگر تماس کامل ندارند و میان خود مجموعه‌ها یا مولکولهایی به وجود می‌آورند. وجود فضا‌های خالی میان این مولکولها می‌تواند توجیه مناسبی برای قابلیت فشرده شدن جزئی آنها باشد.

برای مثال باید گفت که بلورهای ید نسبت به بلورهای فلز مس آمادگی بیشتری برای فشرده شدن دارد. دلایلی در دست است که نشان می‌دهد که بلورهای ید از مولکولهای دو اتمی تشکیل یافته است. آرایش این مولکولها کنار یکدیگر (شبكة بلوری) ید را مطابق شکل ۲۴ به وجود می‌آورد.

شکل ۲۴- شبکه بلوری ید

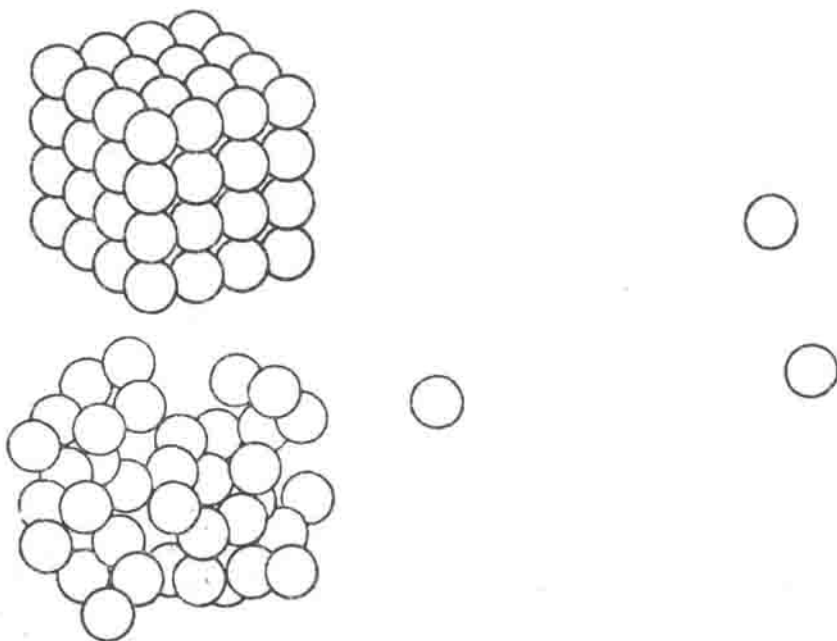
معمولا مولکول را به صورت زیر تعریف می‌کنند:

مولکول کوچکترین ذره ماده مرکب یا ساده است که می‌تواند به صورت مستقل وجود داشته باشد. آیا شکل بلورهای ید (شکل ۲۴) با این تعریف تطبیق می‌نماید؟ مایعها نیز نسبت به گازها غیر قابل فشرده شدن بوده ولی نسبت به جامدها آمادگی بیشتری

برای فشرده شدن دارند. نتیجه‌ای که از این خاصه به دست می‌آید آن است که مایعها نیز ساختمان مولکولی دارند.

تمرین:

- ۱- چرا بحث درباره مولکولهای جامدها مشکل‌تر از گازهاست؟
- ۲- چه دلیل عملی برای ساختمان مولکولی برخی جامدها دارید؟
- ۳- در کنار سه شکل ۲۵ چند جمله‌ای در باره حالت ماده، انباشتگی ذره‌ها و امکانات جنبش آنها بنویسید.
- ۴- هر گاه مایعی جامد شود، چه تغییری در آرایش ذره‌های آن روی می‌دهد؟ وزن حجمی آن چگونه تغییر می‌کند؟

شکل ۲۵

- ۵- هر گاه دو قطره الکل روی دست خود بریزید، در محل تبخیر آن احساس سرما می‌کنید. چگونه این پدیده را با خاصیت ذره‌ای ماده و جنبش ذره‌های آن توجیه می‌کنید؟

محلولها . اسیدها . بازها

۱- پیش گفتار

در گذشته اطلاعات پراکنده و فراوانی دربارهٔ محلولها، اسیدها و بازها به دست آوردید که در این بخش ضمن یادآوری آنها، به دانستیهای جدیدی نیز خواهیم رسید.

می دانید که محلول نوعی مخلوط است. اغلب محلولهای معمولی نیز شامل مواد جامد حل شده در آب است. يك جبه قند را در لیوان آبی بیندازید و آن را بدقت مشاهده کنید. قند به تدریج کوچک می شود و سرانجام ناپدید می گردد. چیزی که در اینجا باقی می ماند محلول قند است. جبه قند از گرد آمدن میلیونها میلیون مولکول تشکیل یافته که هنگام حل شدن از یکدیگر جدا می شوند و میان مولکولهای آب ناپدید می گردند. حل شدن قند را در آب يك واکنش فیزیکی می دانید زیرا معتقد هستید که واکنش شیمیایی قابل توجهی روی نداده و مواد جدیدی پدید نیامده است. شیرینی آب گواه بر این است که هنوز قند را در اختیار دارید. برای بدست آوردن مجدد قند چه راهی به نظر تان می رسد؟

شربت قند نوعی محلول است. در این بخش انواع محلولها و خواص آنها را بررسی خواهید کرد. در پایان نیز خواص محلولهای اسیدی و بازی را مورد توجه قرار می دهید و به راهی برای تشخیص قدرت اسیدها و بازها دست خواهید یافت.

۲- قابلیت حل شدن

از علوم دوره راهنمایی به یاد دارید که برای تشخیص دو ماده از یکدیگر از خاصه های— چون وزن حجمی، دمای انجماد و دمای جوش استفاده می کردید. چون تعیین دماهای انجماد و جوش برای برخی مواد مشکل است (برای مثال، دمای انجماد الکل معمولی 117°C - و دمای جوش نمک طعام 1413°C است)، از خاصه دیگری که بررسی آن آسانتر است استفاده می کنیم. قابلیت حل شدن یکی دیگر از خاصه های ویژه مواد است که از ماده ای تا ماده دیگر تفاوت دارد. هرگاه مقداری جوش شیرین (بیکربنات سدیم) را در آب بریزید، قسمتی از آن حل می شود و باقیمانده ته نشین می گردد. هم زدن متوالی در حل شدن ماده ته نشسته کمکی نمی کند. چون مقدار بیشتری آب اضافه کنید، همه جوش شیرین حل می شود. از این آزمایش نتیجه می گیریم که جرم جوش شیرین حل شده در آب را به تنهایی نمی توان جزء خاصه های ویژه این ماده دانست. در این مورد باید مقدار آب را نیز مشخص نمود. اگر حجم آب را ثابت بگیریم و جرم ماده ای را که می توان در آن حل نمود تعیین کنیم، راهی برای مقایسه مواد گوناگون پیدا خواهیم کرد. جرم ماده ای که در ۱۰۰ گرم آب حل شود، قابلیت حل شدن آن ماده نامیده می شود. قابلیت حل شدن یک ماده در دمای معین یکی از خاصه های ویژه آن ماده است.

۳- غلظت

جرم ماده حل شده بر حسب گرم که در یک لیتر محلول وجود دارد غلظت محلول نامیده می شود. مثلاً می گویند که غلظت محلولی از نمک طعام برابر ۲۰ گرم در لیتر است. هرگاه یک لیتر از این محلول را به ملایمت گرما دهیم تا کاملاً تبخیر شود ۲۰ گرم نمک بر جا می ماند.

تأثیر دما بر قابلیت حل شدن مواد

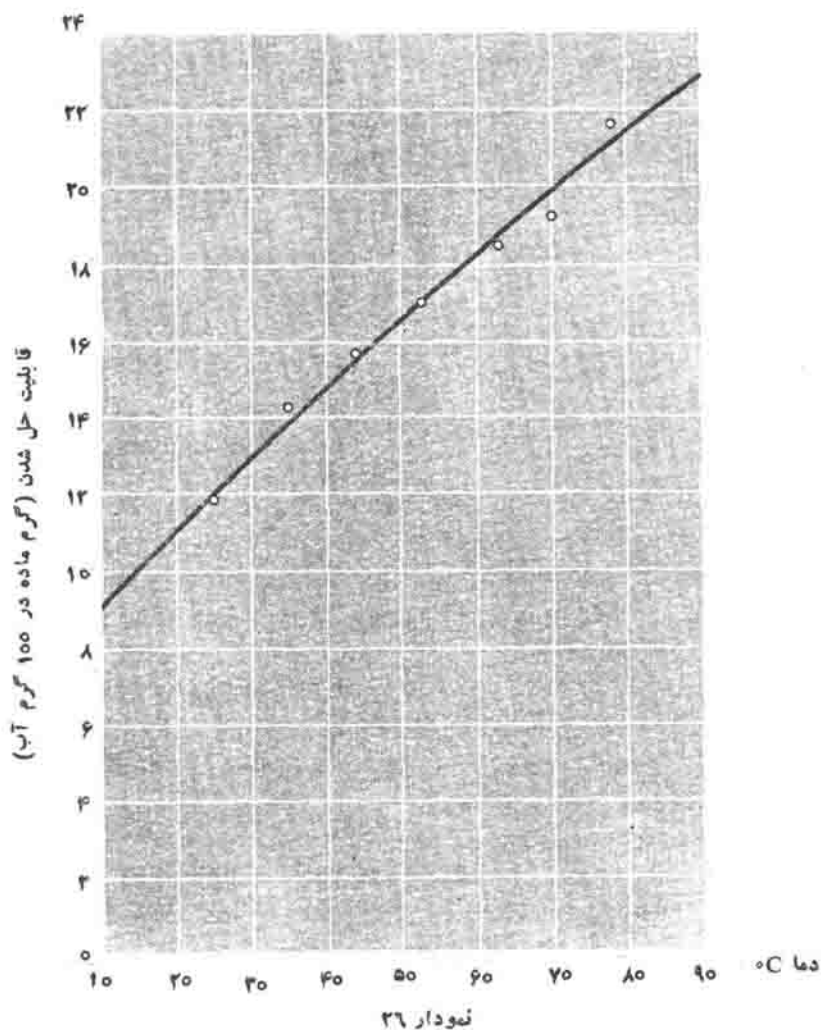
می دانید که آب جوش مقدار بیشتری قند حل می کند تا آب سرد. به عبارت دیگر قابلیت حل شدن یک ماده بادمای محلول ارتباط دارد.

در اینجا باید پرسید که چگونه قابلیت حل شدن مواد گوناگون بادمای مایع تغییر می کند؟ به زبان دیگر سرد کردن و گرم کردن مایع چه اثری بر مقدار ماده حل شدنی دارد؟

آزمایش— مواد مورد نیاز: دولوله آزمایش، بشر بزرگ، نترات پتاسیم جامد و کلرید سدیم. ۱۰ گرم نترات پتاسیم و ۱۰ گرم کلرید سدیم را جداگانه در دو لوله آزمایش که هر یک محتوی ۱۰ سانتیمتر مکعب آب است بریزید و آنها را در بشر محتوی آب قرار دهید. لوله ها را برای چند دقیقه به ملایمت تکان دهید تا محلولها به حد سیر شدن برسند. چگونه به این امر پی می برید؟ بشر را روی چراغ گاز گرما دهید تا به دمای جوش نزدیک شود. لوله ها را تکان دهید چه مشاهده

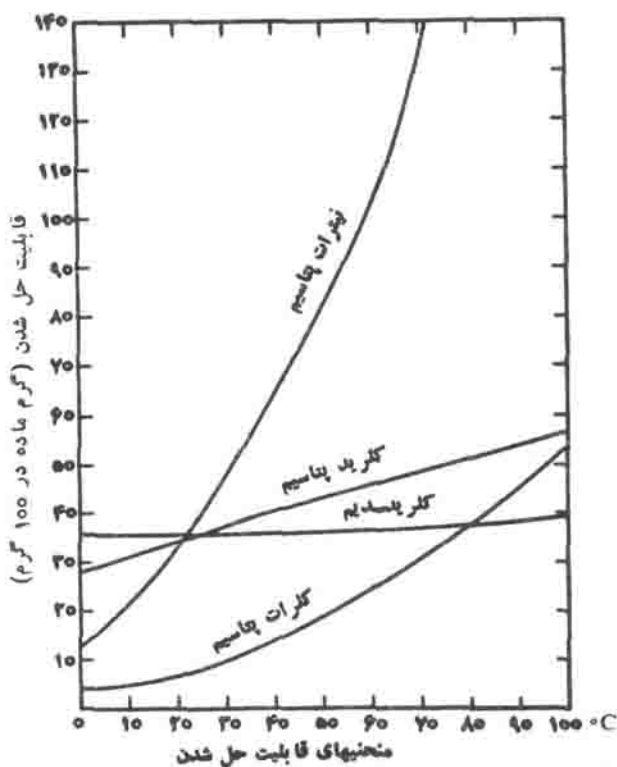
می‌کنید؟ آیا قابلیت حل شدن این دو نمک با افزایش تدریجی دمای آب بطور یکسان زیاد می‌شود؟ هرگاه چراغ‌گاز را خاموش کنید و لوله‌ها را زیر شیر آب سرد کنید، چه روی می‌دهد؟ آزمایش را انجام دهید تا صحت پیشگویی خود را بیازمایید.

نمودار زیر نتیجه آزمایشی را با نمک سولفات پتاسیم نشان می‌دهد. قابلیت حل شدن این نمک در دماهای گوناگون به همان روشی که شما انجام دادید، تعیین شده است.

فرض کنید ۲۰ گرم سولفات پتاسیم را در ۱۰۰ سانتیمتر مکعب آب ۸۰ درجه سانتیگراد حل کرده‌ایم. آن‌گاه محلول را تا دمای 25°C سرد کرده‌ایم. نمودار نشان می‌دهد که آب ۲۵ درجه سانتیگراد فقط ۱۲ گرم سولفات پتاسیم را به صورت محلول در خود نگاه می‌دارد. بنابراین هنگام سرد

شدن، بلورهای کوچک سولفات پتاسیم از محلول جدا می شود و در ته ظرف جمع می گردد. بلورهای ماده جامدی که بدین صورت از محلول سیر شده جدا می شود رسوب نام دارد. جرم رسوب سولفات پتاسیم در این آزمایش گرم $8 = 12 - 20$ می شود. نمودار زیر قابلیت حل شدن چند ماده جامد دیگر را در دماهای گوناگون نشان می دهد.

نمودار ۲۷

با استفاده از این نمودار اثر افزایش دما را بر قابلیت حل شدن کلرید سدیم و نیترات پتاسیم مقایسه کنید. تعیین کنید هرگاه ۱۰۰ سانتیمتر مکعب محلول سیر شده نیترات پتاسیم را از ۷۰ درجه سانتیگراد تا ۲۰ درجه سانتیگراد سرد کنیم، چه مقدار بلور از محلول جدا می شود و به صورت رسوب آشکار می گردد؟

یونها و هدایت الکتریکی در محلولها

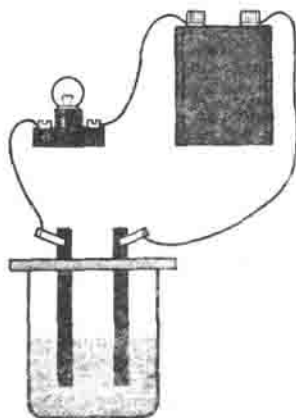
آزمایش- ابزار و مواد مورد نیاز: باطری ۶ ولت، لامپ کوچک ۶ ولت با سریج آن، دو الکترود زغال، سیم رابط، بشر ۵۰ سانتیمتر مکعبی، محلول چند ماده شیمیایی موجود در

جدول زیر.

مداری مطابق شکل ترتیب می‌دهیم تا رسانایی الکتریکی محلول مواد گوناگون را با آن امتحان کنیم. الکترودهای زغال را در دوسوراخ تعیبه شده در یک تکه چوب فرو می‌بریم تا فاصله میان آنها در طول آزمایش ثابت باشد. محلولی که جریان الکتریسته را به خوبی رسانا می‌باشد و روشنایی زیاد در چراغ پدید می‌آورد الکترولیت قوی می‌نامیم. محلولی که رسانای برق نیست غیر الکترولیت و بالاخره محلولی که تا اندازه کمی جریان الکتریسته را عبور می‌دهد الکترولیت ضعیف می‌دانیم. نتایج آزمایش را در جدول زیر بیان کنید:

شدت روشنایی چراغ			محلول
خاموشی	کم	زیاد	
			آب
			محلول نمک طعام (NaCl)
			محلول سولفات مس (CuSO_4)
			محلول اسید کلریدریک (HCl)
			محلول سود سوزآور (NaOH)
			محلول اسید استیک یا جوهر سرکه (CH_3COOH)
			محلول آب آهک
			الکل معمولی
			محلول قند

با توجه به نتایج آزمایش، محلولهای نامبرده فوق را به سه دسته الکترولیت قوی، ضعیف و

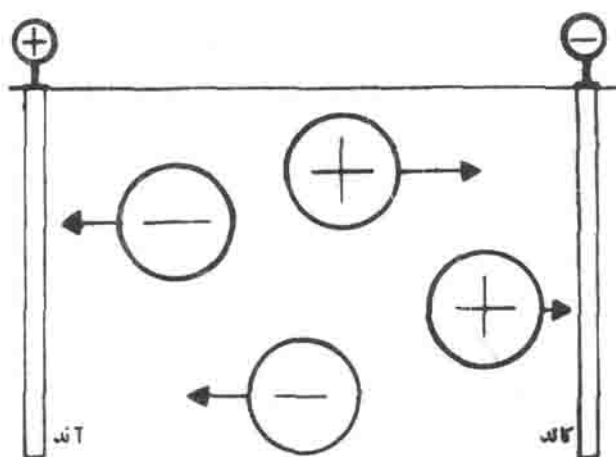

شکل ۲۸

غير الكتروليت طبقه بندى كنيد.

آزمایشهای گوناگون نشان می دهد که الکترولیت های قوی در آب به خوبی به یون های منفی و مثبت تفکیک می گردند. یونیزاسیون يك ماده به كمك مولكولهای آب صورت می گیرد و به عبور جریان الکتریسته نیاز ندارد. هر گاه دو الکترود مثبت و منفی در محلول وارد کنیم تغییرات دیگری انجام می گیرد به طوری که یونهای مثبت روانه قطب منفی و یونهای منفی روانه قطب مثبت می شوند.

تغییرات شیمیایی انجام یافته روی قطبها (کاتد و آند) را الکترولیز می گویند. عمل الکترولیز همان طوری که می دانید منجر به تجزیه الکتریکی الکترولیت می گردد. تاکنون با نمونه های گوناگونی از الکترولیز آب، آب نمک و مواد دیگر آشنا شده اید.

شکل ۳۹

اسیدها و بازها

تاکنون دانستی های زیادی درباره اسیدها و بازها به دست آورده اید که اینک آنها را با تفصیل بیشتری بررسی می کنیم.

خواص اسیدی

برای تشخیص خاصه اسیدی یا بازی يك محلول از معرف های رنگین ویژه ای استفاده می کردید که تورنسل و فنل فتالین از آن دسته اند.

حالا که از مفهوم یونیزاسیون اطلاع پیدا کردید می توانید به علت تشابه خاصه های اسیدی محلول اسیدهای کلریدريك HCl ، سولفوریک H_2SO_4 و نیتريك HNO_3 پی ببرید. مولکولهای این مواد در آب یونیزه می شوند و همگی یونهای H^+ پدید می آورند که اثر مشابهی روی تورنسل

داشته و آنرا سرخ رنگ می کنند. اثر برخی فلزها مانند روی را بر محلول رقیق اسید کلریدریک یا سولفوریک می دانید. معادله واکنش فلز روی با اسید کلریدریک به صورت زیر بیان می شود:

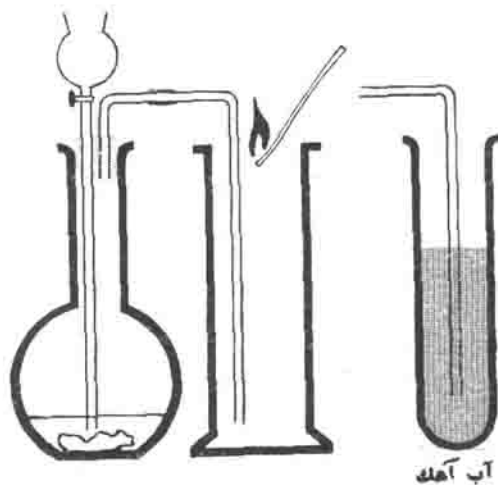

آزمایش زیر نشان می دهد که اثر اسیدها بر کربناتها نیز یکسان است.

آزمایش - یک تکه کوچک سنگ مرمر (کربنات کلسیم) و اندکی کربنات سدیم را در لوله آزمایش جداگانه بریزید و بر آنها ۲ سانتیمتر مکعب اسید کلریدریک^۱ بریزید. چه مشاهده می کنید؟ برای شناختن نوع گاز حاصل می توان آزمایش زیر را انجام داد:

در دستگاهی مطابق شکل چند تکه سنگ مرمر می اندازیم و از لوله قیف دار آن قدر محلول اسید کلریدریک می ریزیم تا سطح آن به بالاتر از دهانه لوله برسد.

واکنش شدیدی مشابه واکنش بالا انجام می گیرد و گازی متصاعد می شود. ابتدا گاز را در ظرف دهان گشادی وارد می کنیم. این گاز چوب کبریت افروخته را خاموش می کند. اندکی از گاز را نیز به وسیله لوله شیشه ای به لوله آزمایش محتوی آب آهک تازه وارد می کنیم. آب آهک کدر

شکل ۳۰

می شود. از سابق می دانید که گاز دی اکسید کربن چنین مشخصاتی دارد که هم آتش نشان است و هم آب آهک را کدر می کند.

کار با اسیدها به ویژه اسیدهای غلیظ احتیاط زیاد لازم دارد. هرگز دست به اسید غلیظ نزنید و بر آن آب نریزید. گرمای حاصل ممکن است قطرات آب را به بخار تبدیل کند و اندکی اسید را با خود به اطراف پخش کند. در صورتی که قطره اسید روی بدن یا لباس شما بریزد فوراً آن را با

۱- بجای اسید کلریدریک می توان از سرکه استفاده کرد.

آب زیاد بشوید. کلیه محلولهای ترشی که در منزل بکار می‌برید اسید هستند مثلاً سرکه و آبلیمو این محلولها هر گاه بر روی موزائیک ریخته شوند گاز دی اکسید کربن تولید می‌شود. از اینرو باید از ریختن آنها روی موزائیک خودداری شود.

خواص بازها

محلول بازهای معروف چون سود NaOH ، پتاس KOH ، آب آهک Ca(OH)_2 و محلول امونیاک (NH_4OH) نیز دارای یون مشترک هیدروکسید OH^- است که فل فلئوئین را ارغوانی رنگ می‌نماید.

با آزمایشهای خنثی شدن اسید و باز آشنایی دارید. در این واکنش یونهای اسیدی H^+ با یونهای بازی OH^- پیوند یافته و مولکولهای آب را که خنثی است به وجود می‌آورند:

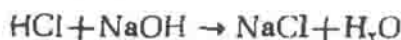

شکل ۳۳- از دست زدن به ماده شیمیایی که نمی‌شناسید خودداری کنید!

شکل ۳۱- شیشهٔ محلول آمونیاک غلیظ را با احتیاط باز کنید!

مثال این عمل خنثی شدن اسید کلریدریک به وسیلهٔ سود سوزآور و تشکیل آب و نمک طعام است.

رنگ معرف در محلولها			نام معرف
قلیایی	اسیدی	خنثی	
آبی	سرخ	بنفش	تورنسل
زرد	سرخ	نارنجی	متیل ارانژ
ارغوانی	بی‌رنگ	بی‌رنگ	فنتالئین

معرفهای رنگین و pH محلولها

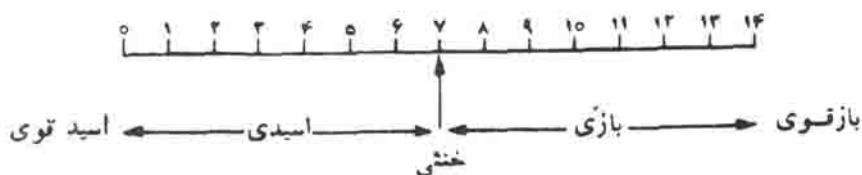
سه معرف رنگین معروف در آزمایشگاه شیمی که برای تشخیص محلولهای اسیدی و بازی به

کار می‌روند، تورنسل، متیل ارانژ و فنل فتالین نام دارند. هر گاه درسه لوله آزمایش مقداری اسید رقیق بریزید سپس با قطره چکان، چند قطره محلول تورنسل به لوله اول، چند قطره متیل ارانژ به لوله دوم و چند قطره فنل فتالین به لوله سوم اضافه کنید، تغییراتی در رنگ مشاهده خواهید کرد. همین آزمایش را با سه لوله آزمایش دیگر که دارای محلول بازاست تکرار کنید و تغییرات رنگ را در این مورد نیز یادداشت کنید. می‌توان جدول بالا را از چنین آزمایشی به دست آورد.

چند دانه گلبرگ گل سرخ، گل بنفشه یا اطلسی بنفش رنگ را روی کاغذ سفید بکشید تا رنگین شود. آن گاه چند قطره اسید (مانند سرکه یا آبلیمو) و چند قطره باز (مانند سود یا محلول گرد رختشویی) روی آن بریزید و تغییرات رنگ را مشاهده کنید. هر گاه دو محلول بی رنگ از اسید و باز داشته باشید، آیا می‌توانید نوع آنها را به وسیله گل سرخ مشخص کنید؟

معرف pH— هر گاه انواع مناسب از معرفهای رنگین را بایکدیگر بیامیزیم می‌توانیم به نوعی معرف برسیم که نه فقط نشان دهنده اسید یا باز بودن ماده خواهد بود بلکه غلظت یونهای H^+ و OH^- را نیز تعیین می‌کند. این معرف که دامنه وسیعی از غلظتهای اسید و باز را به وسیله رنگ‌های گوناگون خود در برمی‌گیرد معرف pH یا اونیورسال نامیده می‌شود.

اگر محلولی از اسید کلریدریک به غلظت $36/5$ گرم در لیتر داشته باشیم و یک قطره از آن را بر معرف pH بریزیم رنگ سرخی به دست می‌آید که عدد آن روی جدول رنگهای pH نزدیک به صفر است. چون این محلول را ۱۰ مرتبه رقیق کنیم و یک قطره از آن به معرف pH بریزیم. ممکن است رنگ سرخی با اندکی تفاوت پدید آید که عدد pH آن ۱ است. بازرقیق کردن مداوم محلول عدد pH بالایی رود تا در پایان به رقم ۷ نزدیک شود که مخصوص آب منظر است. در آزمایش دیگر هر گاه محلولی از سود سوزآور به غلظت ۴۰ گرم در لیتر داشته باشیم و یک قطره آن را به همان معرف pH بریزیم، رنگ نیلی یا آبی به دست می‌آید که عدد pH آن نزدیک به ۱۴ است. با رقیق کردن متوالی این محلول pH نیز تغییر می‌کند و مرتباً کاهش می‌یابد تا بالاخره به ۷ که ویژه آب خنثی است می‌رسد.

بنابراین دامنه معرف pH از صفر تا ۱۴ است. pH آب خالص یا آب مقطر ۷ است که در غلظت یونهای H^+ و OH^- برابر می‌باشد.

شکل ۳۳

معرف pH را به صورت محلول یا نوآر کاغذی تهیه می کنند که در هر مورد همراه با جدول رنگها و عدد pH مربوط است (شکل ۳۳).

هر گاه محلول يك ماده قلیایی چون پودر رختشویی، صابون یا جوش شیرین را بر معرف pH بریزیم، اعداد pH بالاتر از ۷ و کمتر از ۱۴ خواهیم داشت. ریختن محلول يك ماده اسیدی چون لیموترش، شیر ترشیده و سرکه که بر این معرف pH کمتر از ۷ و بیش از صفر را نشان می دهد. در آزمایشگاه از دستگاههای الکتریکی ویژه ای برای سنجش دقیق pH استفاده می کنند که آنها را pH متر یا pH سنج می نامند. چون دو قطب pH متر را در محلول مورد آزمایش وارد کنند، مقدار دقیق pH به وسیله عقربه و درجات مقیاس نشان داده می شود.

پرسش

- ۱ - پدیده حل شدن مواد چه اهمیتی برای ادامه بقای موجودات زنده دارد؟
- ۲ - علت تشابه برخی خواص که در محلولهای اسید کلسریدریک و اسید سولفوریک رقیق وجود دارد چیست؟ سه خاصه مشترك را در این مورد بیان کنید.
- ۳ - محلولهایی از اسید سولفوریک رقیق، سرکه و امونیاك دوسه شبیه جدا گانه وجود دارد که بر حسب آنها افتاده است. چگونه می توان به كمك لیوان، گل سرخ، چراغ كوچك، قوه جیبی و مقداری سیم این محلولها را شناخت؟ فرض بر این است که از چشیدن و بو کردن مواد ناشناخته خودداری می شود.
- ۴ - منظور از عمل خنثی شدن اسید به وسیله باز چیست؟

آشنایی با برخی صنایع

صنعت نفت

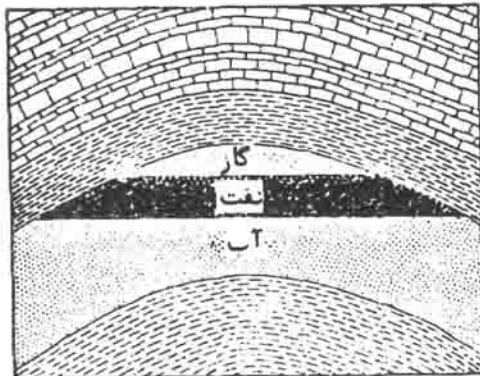
بشرازقرنها پیش به وجود نفت پی برده بود و این ماده روغنی شکل و اعجاب آمیز از دیر باز مورد استفاده پیشینیان بوده است. نفت را در کشورهای انگلیسی و فرانسه زبان اویل OIL یا پترولئوم Petroleum (روغن سنگ) می نامند. در زبان اوستایی «نپتا» به معنی روغن معدنی است که کلدانیها و عربها آنرا از فارسی گرفته و نفت خوانده اند.

هم اکنون بیش از دوسوم انرژی مصرفی جهان از نفت تأمین می شود. همچنین بیش از نیمی از ترکیبات آلی شناخته شده از فرآورده های نفتی به دست می آیند.

نفت مخلوطی از تعداد زیادی ئیدروکربنهای مختلف می باشد. بدیهی است که نسبت این مواد در نفت استخراج شده از نقاط مختلف زمین متفاوت است.

نفت علاوه بر ئیدروکربنهای مختلف، کم و بیش دارای ترکیباتی از عناصر دیگر مانند گوگرد، نیتروژن و اکسیژن می باشد. همانطوریکه در زمین شناسی خوانده اید میگویند نفت منشاء آلی دارد و از بقایای موجودات کوچک دریایی بنام پلانکتون بوجود آمده است.

نفت تشکیل یافته به علت مایع بودن و همچنین به علت خاصیت موئینگی محیط خود از خلال سنگها گذشته، زیر یک طبقه غیر قابل نفوذ، در بالاترین قسمت یک چین خوردگی که ناقدیس نامیده می شود، ذخیره می گردد.

اکتشاف نفت - چون معمولاً نفت در اعماق زمین وجود دارد، برای کندن چاه و دسترسی به آن هزینه هنگفتی لازم است و باید قبلاً با وسایل غامی ناآجا که ممکن است از وجود لایه‌های نفتگیر در زمین اطمینان حاصل کرد. در این راه از نقش برداری هوایی و بررسیهای دقیق زمین-شناسی کمک می‌گیرند. با مطالعه سطح زمین و چین‌خوردگیهای آن و همچنین مطالعه روی فسیلهای موجود، پیش‌بینی‌های ارزنده‌ای درباره لایه‌های زیرزمینی یک منطقه صورت می‌گیرد. به کمک بررسیهای ژئوفیزیکی به وسیله نقل‌سنجی و لرزه‌نگاری نیز می‌توان با اطمینان بیشتری ساختمان تحت‌الارضی زمین را روشن کرد و ناقدیسهایی را که در زیر لایه‌های سطحی از نظر پنهان هستند معلوم کرد و به این ترتیب به وجود نفتگیرها پی برد.

اساس لرزه‌نگاری به این ترتیب است که برای اکتشاف منابع نفت به وسیله انفجار دینامیت در زمین، لرزه مصنوعی ایجاد می‌کنند. امواج حاصل بر اثر انفجار، در زمین پایین رفته و پس از برخورد با طبقات مختلف زمین منعکس می‌شوند و به روی زمین بازمی‌گردند و دستگاههای لرزه-نگار آنها را ثبت می‌کند.

با تفسیر و مطالعه خطوط روی نوار دستگاه، به ساختمان تحت‌الارضی و در نتیجه به امکان وجود منابع نفت در آن ناحیه پی می‌برند.

باید دانست که اعمال فوق فقط ساختمان طبقات زیرزمین را مشخص می‌کند. وجود یا عدم نفت در هر ناحیه فقط با کندن چاه معلوم می‌شود.

حفاری - برای حفر چاه از مت‌های دوازی استفاده می‌کنند که کار آنها مانند مت‌های معمولی است. این مت‌ها در وسط دکلهای حفاری پولادین که بیش از ۵ متر ارتفاع دارند، قرار گرفته‌اند و به وسیله موتورهای بسیار قوی می‌گردند و زمین را حفر می‌کنند.

برای بیرون آوردن خاک و خرده سنگهای تراشیده شده و خنک نگه داشتن سرته از دوغاب مخصوصی که از نوعی گل و آب و برخی مواد شیمیایی تهیه می‌شود و آن را گل حفاری می‌نامند استفاده می‌کنند. این گل حفاری از درون لوله‌ای که به سرته مربوط است به درون چاه وارد می‌شود و خرده‌سنگها را با خود حمل می‌کند، و از اطراف لوله خارج می‌شود و بر اثر فشاری که بر دیواره چاه وارد می‌کند از ریزش آن جلوگیری می‌نماید.

وقتی که مت به لایه نفت‌دار نزدیک می‌شود حبابهای گاز و آتارفت در گل حفاری ظاهر می‌شود. در این موقع لوله‌ای به درون چاه می‌فرستند و خروج نفت را با شیرهایی در بالای آن کنترل می‌کنند.

معمولاً فشار درونی چاه نفت کافی است که نفت را سالها بیرون براند ولی هرگاه فشار کافی نباشد از تلمبه استفاده می‌کنند.

با به کار بردن تکنیکهای جدید، توانسته اند چاههایی به عمق ۸ کیلومتر نیز حفر کنند. همچنین با نصب سکویهای شناور و دکلهای جدید حفاری در دریا، امکان حفر چاههای نفت در نقاطی که عمق آب در آن بیش از ۲۵۰ متر است فراهم گردیده است.

به علت فشار زیاد درون حفره نفتی، مقدار زیادی از گاز در نفت خام حل شده است. به همین دلیل نفت خامی را که از چاه بیرون می آید قبل از انتقال دادن به پالایشگاه، ابتدا به دستگاه تفکیک مخصوصی می برند تا قسمت اعظم گازهای سبک و آب نمک آن را جدا سازند. گازی که مستقیماً از چاههای نفت خارج می شود با گازی که به این وسیله از نفت خام تفکیک می گردد، پس از تصفیه به صورت گاز طبیعی (Natural Gas) به وسیله شبکه گاز رسانی برای مصارف سوخت و صنایع پتروشیمی توزیع می شود.

گاز طبیعی نفت مخلوطی از هیدروکربنهای متان، اتان و اندکی پروپان و بوتان است. قسمت عمده این گاز، متان و مقدار کمتری اتان می باشد. در این گاز غالباً آثاری از نیتروژن، دی اکسید کربن و گاهی سولفید هیدروژن و هلیوم وجود دارد.

هم اکنون اقدامات دامنه داری برای توسعه بهره برداری از منابع گاز و گسترش شبکه های گازرسانی در شهرها و روستاهای مختلف کشور بعمل می آید در کشور جمهوری اسلامی ایران تعداد منازل و کارخانجاتی که از گاز طبیعی استفاده می کنند رو به افزایش است و در نظر است که تمام مردم ایران اعم از روستایی و شهری بتوانند از گاز طبیعی استفاده نمایند.

پالایش نفت - پالایش نفت مجموعه عملیاتی است که به وسیله آنها بسیاری از مواد گوناگون از جمله بنزین، نفت سفید، نفت گاز (گازوئیل Gasoil)، گریس، قیر و غیره از نفت خام به دست می آید.

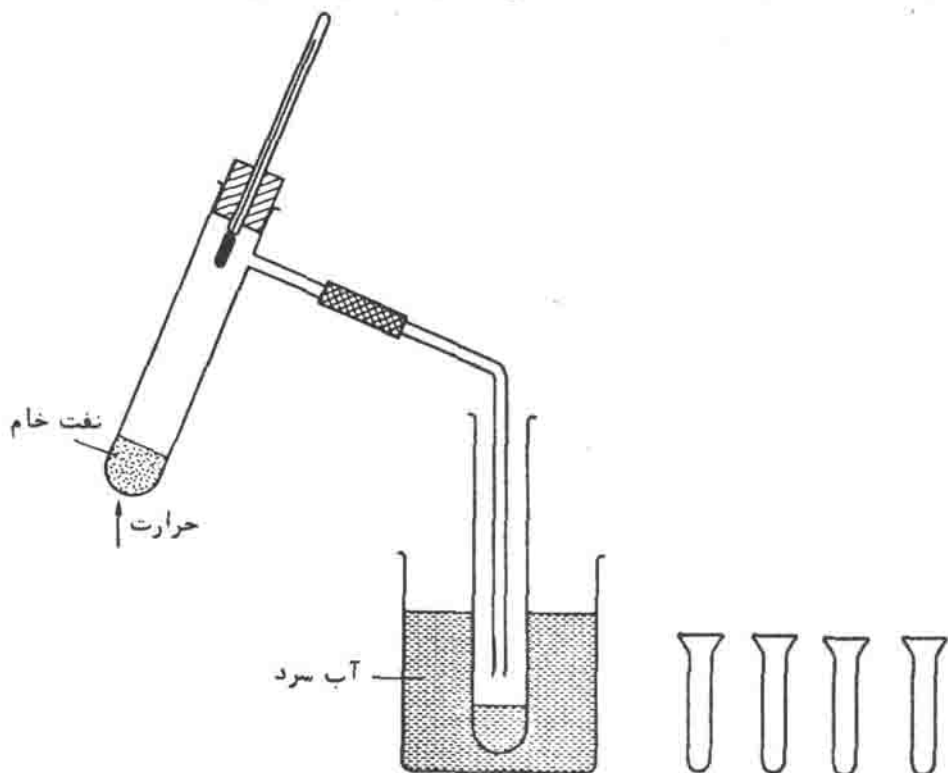
عملیات اساسی پالایش را به سه دسته کلی می توان تقسیم کرد. عمل جدا کردن، عمل تبدیل و عمل اصلاح فرآورده های نفتی:

افسرد کردن مواد - همان طور که گفته شد، نفت خام مخلوطی از هیدروکربنهای گوناگون است. برای آن که بتوانیم از آنها استفاده کنیم باید آنها را تا حد مطلوب از یکدیگر جدا کنیم. جدا کردن موادی که با هم مخلوط هستند به طرق مختلف امکان پذیر است.

در صنعت نفت، مخلوط هیدروکربنهای را حرارت داده تبخیر می کنند. آنگاه بخارات حاصل را در دستگاهی که برج تقطیر نامیده می شود، در دماهای متفاوت به مایع تبدیل می کنند و در نتیجه

به فرآورده‌های گوناگونی می‌رسند. این عمل را تقطیر جزء به جزء (Fractional-Distillation) می‌نامند.

آزمایش- ابزار و مواد مورد نیاز - دستگاهی مطابق شکل، نفت خام، در حدود ۲ یا ۳ سانتیمتر مکعب نفت خام را در لوله بریزید و یک تکه پنبه نسوز در لوله وارد کنید تا نفت خام به وسیله آن جذب شود. دستگاه را به ملایمت حرارت دهید و محصولات تقطیر را در لوله‌های جداگانه

با توجه به درجه دماسنج جمع آوری کنید.

لوله شماره ۱ تا دمای 70°C

لوله شماره ۲ دمای 70°C تا 130°C

لوله شماره ۳ دمای 130°C تا 180°C

لوله شماره ۴ دمای 180°C تا 240°C

لوله شماره ۵ باقیمانده

با توجه به رنگ و بوی هر یک از محصولات، چند قطره از هر یک را در شیشه ساعتی بریزید

و شعله‌ای به آن نزدیک کنید. کدام یک آسانتر شعله‌ور می‌شود و با دود کمتری می‌سوزد؟

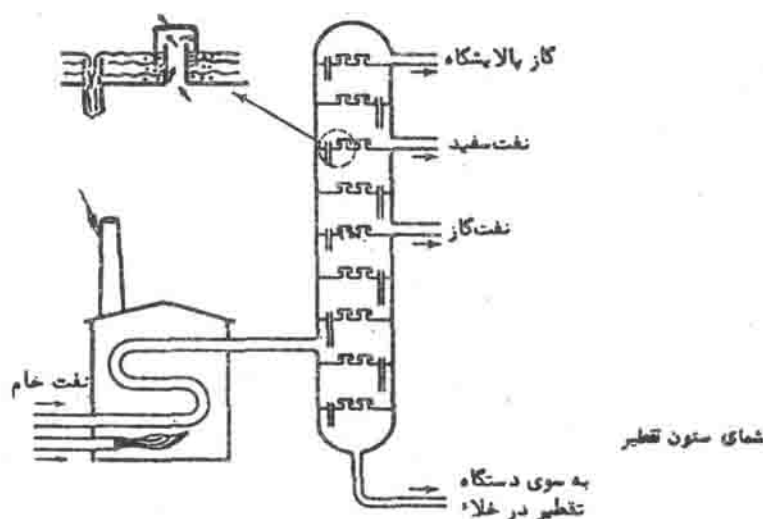
هر یک از این فرآورده‌ها خود مخلوطی از بیدروکربنهای مختلفی است که نقطه جوش نزدیک

به هم دارند.

در پالایشگاه در نخستین مرحله تقطیر، نفت خام را درون لوله‌هایی در کوره مخصوصی تا حدود ۳۵۰ درجه سانتیگراد گرم می‌کنند. در این دما بخشی از اجزاء فرارتر آن بخار می‌شود و بخش دیگر همچنان به صورت مایع باقی می‌ماند. مخلوط را به برج تقطیر جزء به جزء هدایت می‌کنند. مایع داغ به سوی درجه پائینی برج سرازیر می‌شود.

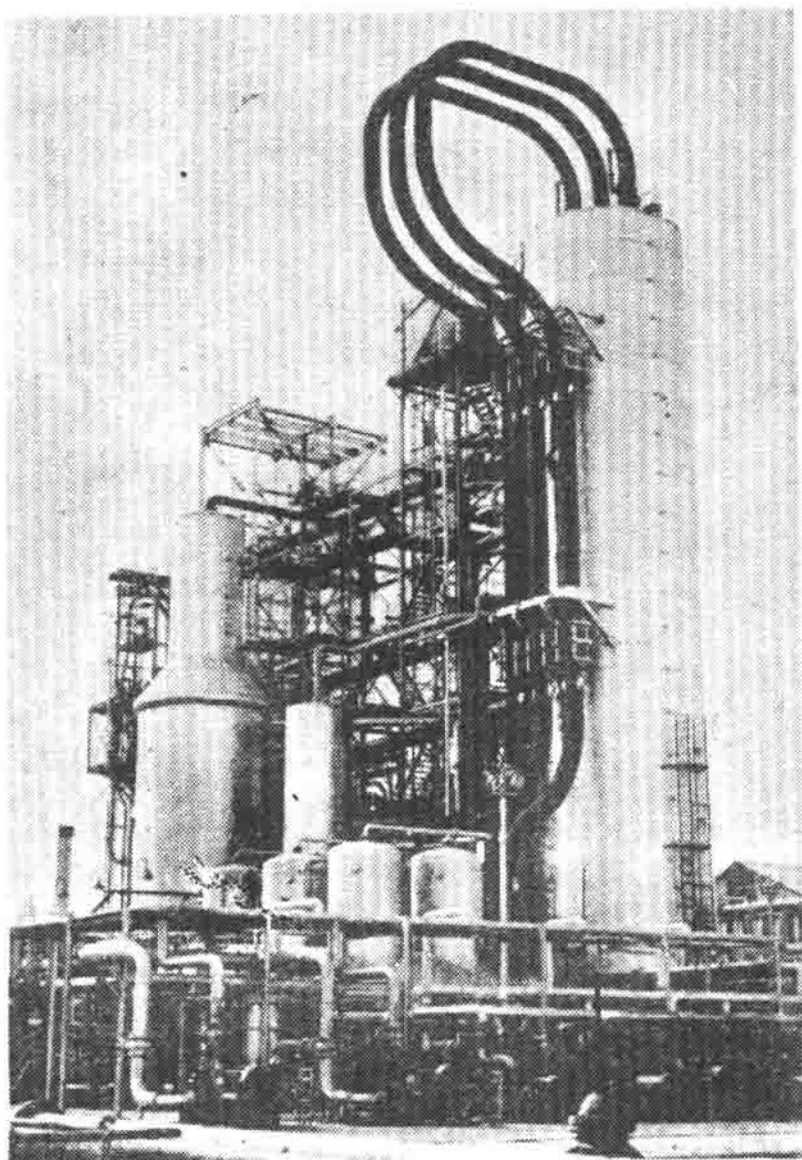
بخش تبخیر شده نیز روانه طبقات بالایی برج می‌شود. در هر طبقه که معمولاً سینی نامیده می‌شود، چندین سوراخ که از بالا با کلاهک یا فنجان معکوسی پوشانده شده وجود دارد. بخارات متصاعد شده در زیر کلاهکها با مایعی که قبلاً متراکم شده است برخورد می‌کند. بدین ترتیب مولکولهای سنگین تر بخار در مایع سینی باقی می‌ماند و مولکولهای سبکتر بالا می‌رود. چون طبقات بالاتر برج دمای کمتری دارند، مواد فرارتر مرتباً بالاتر رفته و موادی که دیرجوش هستند در بخشهای پایتتر به مایع تبدیل می‌گردند.

مهمترین فرآورده‌های حاصل از طبقات مختلف برج مطابق شکل شامل مواد زیر است:

۱- گازهای سبک پالایشگاه و بنزین - با سرد کردن این مخلوط، بنزین به مایع تبدیل شده از گازها جدا می‌گردد. بخشی از این گازها که اغلب شامل متان و اتان بوده و قابل تبدیل به مایع نیستند در پالایشگاه به عنوان سوخت به مصرف می‌رسند. بخش دیگر را که شامل پروپان و بوتان است، در دمای معمولی بر اثر فشار به مایع تبدیل کرده در بشکه‌های فولادی به عنوان گاز سوختی به مصرف سوخت خانگی می‌رسانند.

۲- برش بنزین - این برش از ئیدروکربنهای تقطیر شده شامل ئیدروکربنهای سبک با نقطه‌های جوش مختلف است که حداکثر نقطه جوش آنها در حدود ۱۷۵ درجه سانتیگراد می‌باشد.

دستگاه تقطیر آبادان

بخش فرارتر آن به نام اترنفت (Petroleum Ether) به‌عنوان حلال مواد آلی و بقیه به‌صورت بنزین هواپیما^۱ و بنزین موتورهای انفجاری مصرف می‌شود.
 ۳- برش نفت سفید (Kerosene) - حداکثر نقطه جوش این ئیدروکربنها که از دسته

۱- قبل از آنکه موتورهای جت در صنعت هواپیما سازی معمول شوند کلیه هواپیماها با موتورهای پیستونی مجهز بودند که سوخت آنها همان بنزین موتور هواپیما بود. در حال حاضر فقط هواپیماهای کوچک و برخی انواع هلیکوپترها از آن استفاده می‌کنند.

قبلی سنگین تر هستند. در حدود 250°C است. نفت سفید معمولاً در چراغها و بخاریها و به عنوان سوخت هواپیماهای جت به مصرف می‌رسند.

۴- برش گازوئیل (نفت گاز) - حداکثر نقطه جوش نیدروکربنهای این برش در حدود 350° می‌باشد و در انواع موتورهای دیزلی مانند موتورهای مولد برق و لکوموتیو مصرف می‌شود.

مایع جمع‌آوری شده در پائین برج را، در فشار معمولی تقطیر نمی‌کنند زیرا تبخیر آن به دمای بالاتری نیاز دارد که در این دما، بخشی از نیدروکربنهای آن به مولکولهای کوچکتر شکسته می‌شود. این مایع را در برج دیگری تحت فشار کم تقطیر می‌کنند (معمولاً آن را تقطیر در خلا می‌نامند).

می‌دانید که هرگاه فشار روی مایع کمتر باشد، در دمای پائین‌تر می‌جوشد. فرآورده‌های حاصل از این تقطیر شامل انواع روغنهای ماشین (روغنهای روان کننده برای چرخها و دنده‌ها)، مومها (پارافین جامد برای ساختن شمع، عایقها و واکسها)، نفت کوره، همچنین قیر می‌باشد.

از نفت کوره نیز به عنوان سوخت ارزان در نیروگاههای تولید برق و بسیاری موارد دیگر نظیر حمامها و نانوایتها استفاده می‌شود.

بید تبدیل - فعالیت پالایشگاهها منحصر به تفکیک نفت خام به اجزای آن نمی‌باشد. در پالایشگاه فعالیت‌های فراوان دیگری انجام می‌گیرد. از آنجا که نیاز بازار مصرف فرآورده‌های نفتی همواره در حال تغییر است، پالایشگاه همگام با پیشرفت صنعت و تحولات اقتصادی ناگزیر است که کیفیت محصولات خود را با خواسته‌های بازار هم‌آهنگ‌سازد و همواره بر حسب نیاز، تغییر و تبدیلی در ساختمان مولکولی فرآورده‌ها و مشخصات آنها به عمل آورد. برای مثال در ابتدای قرن بیستم، بیشترین نیاز مردم به نفت سفید بود که برای روشنایی به کار می‌رفت. با توسعه موتورهای انفجاری نیاز به بنزین افزایش یافت. از سوی دیگر با دسترسی به الکتریسیته ارزان نیاز به نفت سفید کم شد. در بیست سال گذشته مجدداً با مصرف روزافزون نفت سفید در موتورهای جت، نیاز به نفت سفید با کیفیت گوناگون و ویژه افزایش یافت.

در يك پالایشگاه مدرن، اجزاء نامرغوب و کم مصرف به اجزاء مرغوب تبدیل می‌گردد. از یکسو می‌توان مولکولهای سنگین نفتی مانند مولکولهای گازوئیل را به مولکولهای سبکتری چون بنزین تبدیل کرد و از سوی دیگر می‌توان دو یا چند مولکول موجود در يك فرآورده سبک و فرار را با یکدیگر ترکیب کرد و مولکولهای سنگین‌تری به وجود آورد. این نوع تغییر و تبدیل مولکولها از نوعی دیگر از مهمترین فعالیت‌های پالایشگاه نفت می‌باشد.

یکی از مهمترین تبدیلهای در صنعت نفت کراکینگ نام دارد. در عمل کراکینگ، مولکولهای بزرگ به مولکولهای کوچک در هم شکسته می شوند که برخی به عنوان ماده اولیه در صنایع پتروشیمی به کار می روند.

پولیمریزاسیون و الکیلاسیون - با توجه به فراوانی گازها و فرآورده های سبک حاصل از اعمال کراکینگ می توان از نوع دیگری واکنش استفاده کرد که در آن مولکولهای کوچکتر با یکدیگر ترکیب می شوند و مولکولهای بزرگتری به وجود می آیند. در پولیمریزاسیون از ترکیب فرآورده های گازی شکل یکنواخت سبک می توان سوخت بنزینی مایع تهیه نمود. بنابراین با اجرای اعمال گوناگون می توان گازهایی که از تقطیر یا از چاههای نفت به دست می آیند، همچنین گازهایی را که از کراکینگ حاصل می شوند به انواع بسیار مرغوب بنزین و فرآورده های گرانبهای دیگر تبدیل کرد.

ج - تصفیه فرآورده های نفتی - بنزین یا مواد نفتی دیگری که به روشهای تقطیر و غیره به دست می آیند کاملاً آماده مصرف نیستند و معایبی دارند. آخرین مرحله پالایش، زدودن ناخالصی ها یا برخی مواد نامرغوب و مزاحم و رسیدن به فرآورده های نهایی و مرغوب است. یکی از مهمترین ناخالصی ها ترکیبات گوگرد دار است که عموماً بدبو هستند و سوختن آنها نیز گازهای سمی و زیان آور پدید می آورد.

برای زدودن گوگرد از فرآورده های نفتی، می توان این فرآورده ها را با نیدروژن در مجاورت کاتالیزور ترکیب کرد.

با توجه به مجموع اعمال انجام یافته در پالایشگاه می توان پی برد که یک پالایشگاه امروزی در حقیقت یک مجتمع صنعتی پیچیده است که نیاز به آخرین تکنولوژیها در سطح وسیعی از علوم و فنون مختلف دارد.

تلاشهای انجام شده برای مبارزه با آلودگی هوا - هر چند در گذشته، صنایع را مسئول عمده آلودگی هوا قلمداد می کردند ولی اکنون با تعداد روزافزون وسایط نقلیه در سراسر جهان منبع اخیر نقش عمده ای در آلودگی هوا ایفا می کند و بیشترین درصد را از لحاظ عوامل آلوده کننده محیط زیست دارا می باشد. به همین دلیل در چند سال گذشته اقدامات پی گیری جهت تعیین استاندارد ضد آلودگی وسایط نقلیه در بسیاری از کشورهای پیشرفته به عمل آمده و در حال اجراست.

یکی از اقدامات، کاهش تدریجی میزان تترایتیل سرب در بنزین طی ۱۰ سال گذشته رسیدن به مرحله قطع نهایی آن است. بدیهی است که اجرای این امر با انجام دادن برخی تغییرات در کراکینگ و در ساختمان موتور مصرف کننده بنزین صورت می گیرد.

با اجرای قوانین ضد آلودگی و تعیین استانداردهای مخصوص موتور در برخی کشورها، تغییرات عمده‌ای در موتورهای بنزینی در حال انجام است که نتایج چشمگیری به شرح زیر نشان داده است.

الف- از میزان ئیدروکربنهای نسوخته در موتور که وارد هوا می‌شود، به نسبت ۸۰ درصد کاسته شده است.

ب- گاز سمی منو کسید کربن خارج شده از لوله اگزوز به میزان ۶۵ درصد کاهش یافته است.

پ- اکسیدهای نیتروژن به میزان قابل ملاحظه‌ای کم شده است.

کاهش این مواد سمی نتیجه تغییراتی به شرح زیر است:

اول- در کاربوراتور اتومبیلها تغییراتی داده شده تا بتوانند به صورت خودکار نسبت سوخت به هوا را کنترل کنند.

ثانیاً - تبدیل کننده کاتالیزوری در سر راه گازهای خروجی اگزوز نصب گردیده تا ئیدروکربنهای نسوخته و منو اکسید کربن را بسوزانند و اکسیدهای نیتروژن را تجزیه کنند.

ثالثاً- سیستم تولید جرقه الکتریکی بهبود یافته است تا احتراق به صورت کاملتری انجام شود.

صنایع پتروشیمی - بیش از نیم قرن از مصرف فرآورده‌های نفتی به صورتی غیر از سوخت می‌گذرد. به مرور زمان و با پیشرفت علم و تکنولوژی، انسان تعداد روزافزونی از ئیدروکربنها را به طور خالص از سایر فرآورده‌های نفتی جدا کرده و به مصرف تولید سایر مواد شیمیایی و صنعتی رسانیده است. صنایع وابسته به نفت را که از مواد نفتی محصولات غیر نفتی تهیه می‌کنند، صنایع پتروشیمی می‌نامند. مواد اولیه حاصل از صنعت نفت که برای تهیه سایر فرآورده‌های شیمیایی به کار می‌رود مواد پتروشیمی نامیده می‌شوند.

در حال حاضر از کل ئیدروکربنهای تولیدی در جهان فقط حدود پنج درصد به عنوان مواد اولیه در صنایع پتروشیمی به مصرف می‌رسد ولی ارزش فرآورده‌های ساخته شده از این پنج درصد در حدود ۲ برابر ارزش محصولات نفتی است که از بقیه ۹۵ درصد ئیدروکربنهای تولیدی به فروش می‌رسد. بنابراین کاملاً منطقی است که حتی المقدور از مصرف این ئیدروکربنها به عنوان مولد انرژی جلوگیری به عمل آید و اولویت خاصی برای استفاده از این ذخایر با ارزش و محدود در دنیا در صنایع پتروشیمی داده شود.

گسترش صنایع پتروشیمی اثرات بسیار چشمگیر و پراهمیتی در پیشرفت اقتصادی و توسعه صنایع و بالابردن سطح تکنولوژی در جهان و در سالهای اخیر در ایران داشته است. به علت تنوع زیاد فرآورده‌های پتروشیمی فقط به آن قسمت از آنها که هم اکنون در ایران در حال تهیه یا مشمول طرح در حال تأسیس است اکتفا می‌کنیم.

فرآورده‌های پتروشیمی کارخانه کود شیمیایی شیراز و مجتمع امام خمینی - در این دو مجتمع با استفاده از گاز پدیدروغن حاصل از گاز طبیعی و نیتروژن هوا، سالانه صدها هزار تن آمونیاک تهیه می‌شود. آمونیاک حاصل همراه با مواد دیگر برای ساختن مقادیر عظیمی اوره، اسید نیتريك، نیترات آمونیم، کودهای مخلوط و غیره به کار می‌رود. در این مجتمعها همچنین مواد دیگری از قبیل کربنات سدیم، فسفات سدیم، گوگرد، اسید سولفوریک و اسید فسفریک نیز تهیه می‌شود.

مجتمع پتروشیمی آبادان - با استفاده از گاز اتیلن و پروپن حاصل از پالایشگاه نفت آبادان سالانه مقادیر زیادی پلاستیک نوع پی وی سی (P.V.C) همراه با هزاران تن سود سوزآور و نوعی فرآورده شیمیایی به نام دودسیل بنزن تهیه می‌شود. از این ماده اخیر در کشور ما برای تهیه پودرهای رخت شویی (مواد پاک‌کننده غیر صابونی) استفاده می‌کنند. طبق طرح دیگری قرار است انواع فرآورده‌های شیمیایی آروماتیک در آبادان تهیه شود.

مجتمع پتروشیمی ایران - این مجتمع که از بزرگترین مجتمعهای پتروشیمی دنیا خواهد بود عهده‌دار تهیه مقادیر زیادی مواد شیمیایی گوناگون از قبیل مواد زیر می‌باشد:

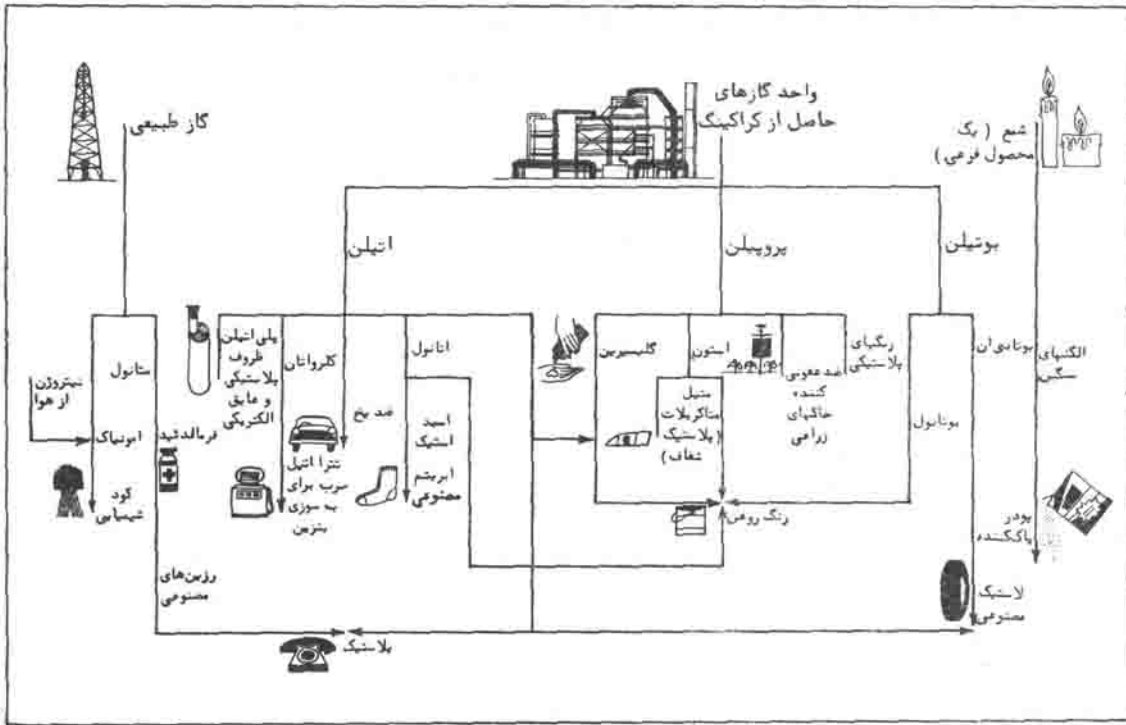
کلرید اتیلن، کلرید وینیل، پلی اتیلن، پلی پروپیلن، کائوچوی مصنوعی، بنزن، آنیلین و مشتقات آن، سود سوزآور و گاز مایع.

بالاخره باید از کارخانه دوده‌سازی (کربن بلاک) اهواز نیز نام برد که این ماده را از سوختن ناقص گاز طبیعی تهیه می‌نماید. ماده اخیر در رنگسازی و لاستیک‌سازی و برخی صنایع دیگر اهمیت فراوان دارد.

در پایان یادآور می‌شویم که صنایع مهم دیگری چون تهیه سایر انواع پلاستیکها و نایلین‌ها، الیاف مصنوعی، داروهای گندزدا و حشره‌کشا، شامپوها و کرمهای زیبایی، مواد منفجره و غیره نیز وابسته به صنایع پتروشیمی است. شمای صفحه بعد برخی از فرآورده‌های صنایع پتروشیمی را نشان می‌دهد.

صنعت تقطیر زغال سنگ و کک سازی

از آنجا که نفت با ارزش‌تر از آن است که به عنوان سوخت مصرف شود، بشر مجدداً به فکر استفاده گسترده‌تر از زغال سنگ افتاده است.

زغال سنگ در طبیعت به اشکال مختلفی وجود دارد که در بسیاری از موارد به عنوان سوخت به مصرف می‌رسند و در موارد دیگر نیز برای تهیه زغال کک و گاز-سوختی یا فرآورده‌های قطران زغال سنگ مورد استعمال دارند. برای تهیه زغال کک بر روی زغال سنگ عملیاتی انجام می‌دهند که منجر به بالا رفتن درصد کربن در آن می‌شود. به همین دلیل این اعمال را اصطلاحاً **کربونیزاسیون** می‌گویند.

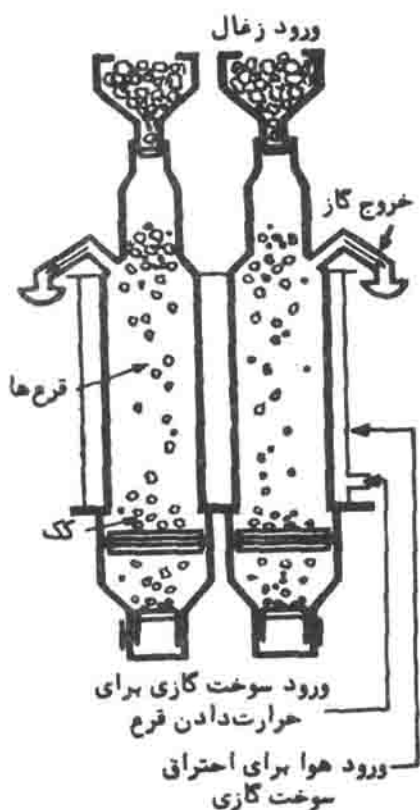
در این اعمال، زغال سنگ استخراج شده را در کوره‌های مخصوصی دور از هوا به شدت حرارت می‌دهند. در این کوره‌ها مرتباً از قسمت بالای کوره زغال سنگ وارد می‌شود و گازهای حاصل از عمل کربونیزاسیون از لوله‌هایی در نزدیکی دهانه کوره خارج می‌گردد. از مجرای خروجی پایین کوره نوعی زغال خارج می‌شود که **زغال کک (Coke)** نام دارد.

چنان که می‌دانید از این نوع زغال برای استخراج سنگ معدن آهن در کوره بلند ذوب آهن استفاده می‌کنند.

در کشور ما، عمل کربونیزاسیون زغال سنگ در مجتمع ذوب آهن اصفهان انجام می‌گیرد. بخارات حاصل از کربونیزاسیون زغال سنگ شامل مواد گوناگونی است که برای جدا

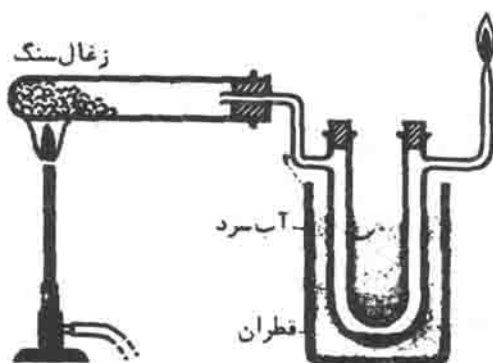
کردن و استفاده از آنها، ابتدا این بخارات را سرد و متراکم می‌کنند. تا قسمتهایی که در دمای معمولی مایع یا جامد است جدا شود. گاز باقیمانده را در آب وارد می‌کنند تا آمونیاک موجود در آن جدا شود. این گاز پس از طی کردن مراحل مختلف تصفیه و خشک کردن به عنوان سوخت استفاده می‌شود. در برخی کشورها به ویژه کشورهای اروپایی، این گاز را به وسیله شبکه لوله‌کشی گازرسانی شهری به صورت گاز سوختی منازل به مصرف می‌رسانند.

محلول آمونیاکی حاصل از عبور دادن گاز از آب را به سولفات آمونیم تبدیل کرده به عنوان کود شیمیایی به بازار عرضه می‌کنند.

مایع روغنی شکل حاصل که از سرد کردن و متراکم نمودن بخارات باقی می‌ماند، قطران زغال‌سنگ (Coal tar) نام دارد. از تقطیر قطران زغال‌سنگ و انجام دادن برخی اعمال شیمیایی مواد گوناگونی از قبیل نفتالن و غیره به دست می‌آورند.

آزمایش تقطیر زغال‌سنگ ابزار و مواد مورد نیاز. دستگاهی مطابق شکل، زغال سنگ،

محلول نترات سرب، سود، کاغذ تورنسل. در لوله آزمایش به ارتفاع تقریبی ۲ تا ۳ سانتیمتر بودد نرم زغال سنگ بریزید، دستگاه را مطابق شکل نصب کنید و لوله را ابتدا به ملایمت و سپس به شدت حرارت دهید. پس از اطمینان از خروج هوای درون لوله [I]، شعله کبریتی را با احتیاط به لوله خروج گاز نزدیک کنید. آیا گاز می‌سوزد؟ (برای اطمینان از خارج شدن هوای درون لوله [I]، می‌توانید کاغذی را به محلول نترات سرب آغشته کرده به لوله خروج گاز نزدیک کنید. کاغذ سیاه رنگ می‌شود. چرا؟). مایع جمع شده در لوله [II] را در لوله آزمایشی بریزید. آیا به دو لایه تقسیم می‌شود؟ چند قطره محلول سود غلیظ به آن اضافه کنید و حرارت دهید. یک تکه کاغذ تورنسل مرطوب به دهانه لوله نزدیک کنید. چه تغییر رنگی مشاهده می‌کند؟ این تغییر رنگ معرف وجود چه نوع ماده‌ای در بخارات تولید شده است؟ اگر میله شیشه‌ای آغشته به محلول غلیظ اسید کلریدریک را به بخارات تولید شده نزدیک کنیم چه تغییری مشاهده می‌شود. در مجموع چه نوع فرآورده‌هایی از تقطیر زغال سنگ و هریک در کدام قسمت دستگاه به دست آمده است؟

صنعت قند

قند معمولی یا ساکارز پرمصرف ترین ماده قندی در جهان است. مهمترین منابع این ماده قندی، چغندر قند و نیشکر می‌باشد که تا حدود ۲۵ درصد قند دربردارد. برای تهیه قند از چغندر یا نیشکر ابتدا باید شیره محتوی ماده قندی را از بافت گیاهی خارج کرد. در مورد قند چغندر، چغندر را پس از شستشو، ابتدا رنده کرده به صورت خلال‌زرمی آورند. خلالها را در آب داغ وارد می‌کنند تا پس از پاره شدن جدار سلولها، قند در آب حل شود. در مورد نیشکر نیز ساقه‌ها را با فشار از لایه‌های غلظت‌هایی عبور می‌دهند تا شیره نیشکر از آنها خارج شود.

شیره به دست آمده از چغندر یا نیشکر به علت دارا بودن اسیدهای آلی، پروتئین‌ها و ناخالصی‌های دیگر نمی‌تواند متبلور شود. برای جدا کردن این ناخالصی‌ها به شیره حاصل، شیر آهک می‌زنند. اسیدهای آلی خنثی می‌شوند، پروتئین‌ها که در شیره به صورت کلوئیدی وجود دارد منعقد می‌شوند و تقریباً تمام ناخالصی‌های موجود در شیره غیر از مواد رنگی از آن جدا می‌شوند. در این شرایط ساکارز موجود در شیره به صورت سوکرات کلسیم محلول باقی می‌ماند.

پس از جدا کردن ناخالصی‌ها، از داخل محلول گاز دی‌اکسید کربن عبور می‌دهند. کربنات کلسیم رسوب می‌کند و ماده قندی مجدداً به صورت ساکارز درمی‌آید که در محلول باقی می‌ماند. پس از جدا کردن رسوب، شیره باقیمانده را تغلیظ می‌کنند تا بلورهای شکر ته‌نشین شود. معمولاً برای جلوگیری از تجزیه شکر به وسیله حرارت، عمل تغلیظ را در دستگاه‌های سربسته و در فشار کم انجام می‌دهند تا نیازی به دمای نسبتاً بالا نباشد.

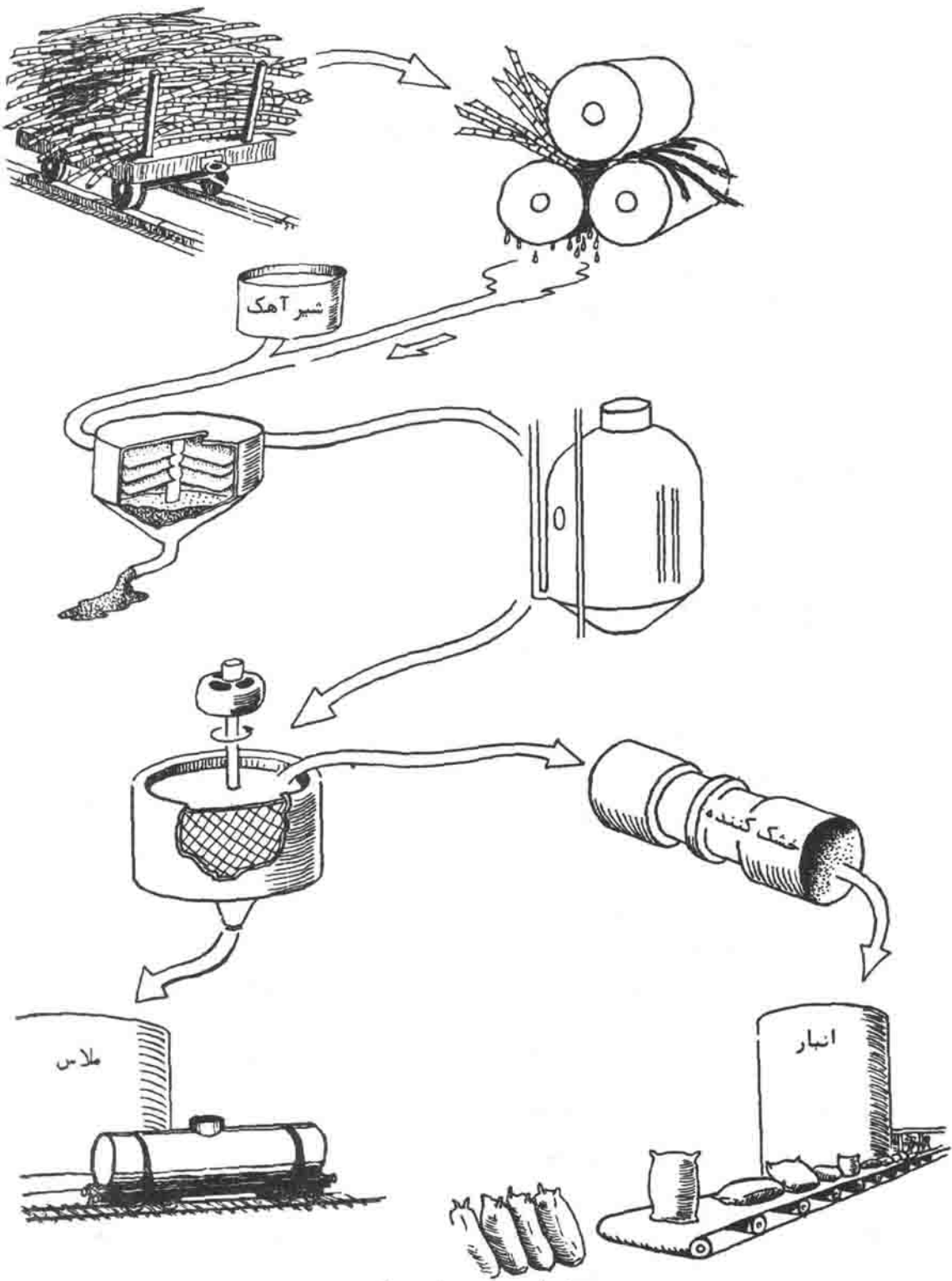
شکری که به این ترتیب به دست می‌آید ناخالص و رنگی است. برای خالص کردن آن مجدداً شکر ناخالص را در آب حل کرده و پس از عبور دادن از روی یک ماده رنگبر (معمولاً زغال چوب فعال شده یا زغال حیوانی)، مجدداً آب آهک اضافه می‌کنند. در اینجا نیز پس از جدا کردن ناخالصی‌ها، از داخل محلول گاز دی‌اکسید کربن عبور می‌دهند و محلول باقیمانده را تغلیظ و متبلور می‌نمایند. برای رسیدن به شکر سفید و مرغوب ممکن است اعمال تصفیه و تبلور را حتی برای چند مرتبه تکرار کنند.

در هر عمل تبلور، چه در مرحله مقدماتی استخراج شکر ناخالص و چه در مرحله تصفیه، پس از جدا کردن بلورها، مایع نسبتاً غلیظ و قهوه‌ای رنگی برجای می‌ماند که در حدود ۵۰٪ قند دارد ولی به علت وجود ناخالصی‌ها، شکر آن متبلور نمی‌شود. این مایع ملاس (Molass) نامیده می‌شود و اغلب به مصرف تهیه الکل می‌رسد.

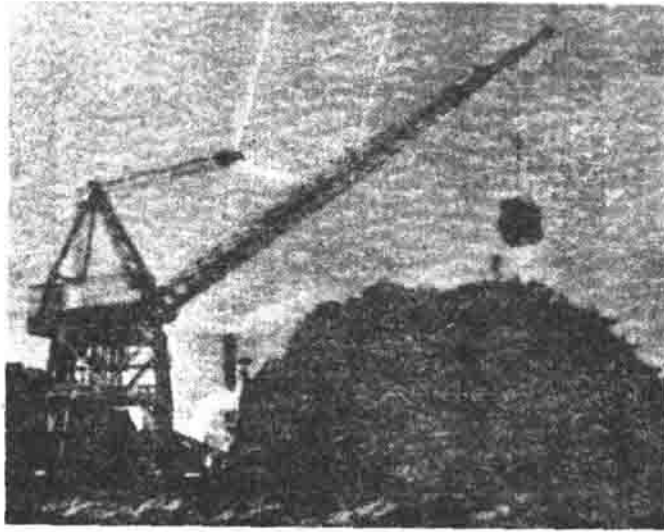
تفاله چغندر را که پس از جدا کردن شیره در مرحله اول باقی می‌ماند، به علت در برداشتن مواد پروتئینی معمولاً به مصرف خوراک دام می‌رسانند. می‌دانید که در ایران، اضافه برگسترش روزافزون صنعت چغندر قند، نیشکر را نیز به مقیاس وسیعی در هفت تپه خوزستان تولید می‌کنند.

صنعت کاغذسازی

ماده اصلی کاغذ سلولز می‌باشد. تا قبل از اواسط قرن نوزدهم کاغذ از سلولز خالص و با دست تهیه می‌شد اما از این تاریخ به بعد با اختراع ماشینهای تهیه کاغذ، چوب به عنوان منبع اصلی سلولز به کار می‌رود (شکل صفحه ۶۵). الیاف سلولز و یا خمیر کاغذ از پوست کندن چوب و سپس خرد کردن آن با غلتکهای مخصوص به دست می‌آید. این خمیر تیره رنگ بوده و برای تهیه کاغذ روزنامه و پاکت به کار می‌رود. با افزودن مواد شیمیایی مخصوصی به این خمیر می‌توان کاغذ بهتر

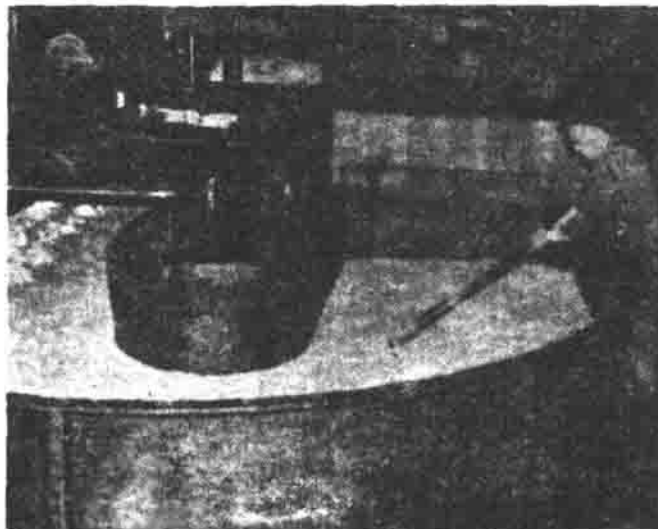

مراحل تهیه قند از نیشکر

چوب ماده اولیه کاغذ است - قطعات چوب را با اعمال مکانیکی و شیمیایی به الیاف سلولز تبدیل نموده و از آن کاغذ تهیه می کنند.

و سفیدتر به دست آورد. در فرآیند شیمیایی سولفیت که یکی از مراحل کاغذسازی است، قطعات خرد شده چوب را با محلولی از بی سولفیت کلسیم در تحت فشار می بزنند. در فرآیند شیمیایی سودا نیز از سود سوزآور و در فرآیند شیمیایی سولفات از مخلوط سود سوزآور و سولفات سدیم برای تهیه خمیر کاغذ استفاده می کنند. مواد اضافی چوب در اثر فرآیندهای شیمیایی فوق از بین رفته و سلولز خالص برجای می ماند. پس از تهیه خمیر کاغذ آن را با کلر بی رنگ نموده و کلر اضافی را با عمل شست و شو خارج می کنند. برای این که الیاف سلولز یکسان گردند، خمیر کاغذ را کاملاً به هم زده و سپس در صورتی که منظور تهیه کاغذ رنگی باشد، در این قسمت رنگ به مخلوط اضافه می کنند (شکل زیر). مواد شیمیایی دیگر نظیر سولفات کلسیم، چسب و نشاسته در یکنواخت کردن

به هم زدن مخلوط خمیر کاغذ، آب و مواد شیمیایی به منظور یکنواخت نمودن الیاف سلولز

سطح کاغذ مؤثرند. بعد از آماده کردن خمیر کاغذ مخلوطی از يك قسمت خمیر و صد قسمت آب را از الکهای ریز موجود در ماشین کاغذسازی عبور می دهند. آب از الک عبور کرده و الیاف را به صورت ورقه نازکی به جای می گذارد. آب اضافی الیاف نیز به وسیله غلتکهای خاصی گرفته می شود و برای خشک کردن کاغذ آن را از روی غلتکهای خشک کن که درجه حرارت آنها دقیقاً تنظیم شده عبور می دهند. در آخر عمل کاغذ را به اندازه های دلخواه بریده و برای مصرف آماده می کنند.

صنعت شیشه سازی

شیشه معمولی که در ساختن بطری و برای پنجره به کار می رود از ذوب مخلوطی از سنگهـ آهک (کربنات کلسیم)، خاکستر سودا (کربنات سدیم)، و شن (سیلیس) به دست می آید. کوره تهیه شیشه شامل مخزن عظیمی است که به وسیله گاز و یا نفت گرم شده و ظرفیت آن چندین صد تن می باشد. مواد اولیه را از يك طرف کوره وارد کرده و شیشه مذاب را از سوی دیگر خارج می کنند. این محصول مذاب را که تغییر شکل پذیر است می توان به صورت صفحه و یا با دمیدن هوا آن را به اشکال مختلف در آورد. محصول نهایی را باید در کوره به طور ملایم و آهسته سرد نمود.

برای ساختن شیشه های ضد ضربه اتومبیل يك لایه نازک از پلاستیک شفاف را بین دو لایه نازک شیشه قرار داده با حرارت و فشار این دو لایه را به لایه وسط می چسبانند. این گونه شیشه ها شکننده هستند اما لایه نازک پلاستیک قطعات شکسته شده را به خود نگه می دارد و از متلاشی شدن شیشه جلوگیری می نماید. شیشه های ضد گلوله از چندین لایه پلاستیک و شیشه به طریقه شیشه های ضد ضربه ساخته می شوند.

شیشه های سربی که در ساختن لامپ چراغ به کار می روند از حرارت دادن مخلوطی از کربنات پتاسیم، کربنات سدیم و اکسید سرب تهیه می شوند.

الیاف شیشه از عبور دادن شیشه مذاب از سوراخهای ریز تهیه می گردد. این گونه الیاف بسیار مقاوم و نرم بوده و در بافتن پارچه های مخصوصی به کار می روند که عایق الکتریسته و نسوز می باشند. شیشه های مقاوم حرارت و شعله، نوع خاصی از شیشه می باشند که در ساختن ظروف آشپزخانه مورد استعمال دارند و در اثر تغییر ناگهانی درجه حرارت نمی شکنند. درصد سیلیس در این گونه شیشه ها زیاد بوده و به علاوه دارای موادی بنام اکسید بور، اکسید آلومینیم و اکسید زیرکونیم نیز می باشند.

برای ساختن شیشه های رنگی مقدار کمی از ترکیبات فلزی به شیشه مذاب در کوره اضافه می کنند. مثلاً رنگ سبز شیشه های ارزان قیمت به علت وجود ناخالصی ترکیبات آهن می باشد.

شیشه‌های سبز چراغهای راهنما دارای کروم به صورت کرومات سدیم بوده و همچنین شیشه‌های قرمز این چراغها محتوی سلنیم می‌باشند. اکسید کبالت رنگ آبی تیره، فلوئورید کلسیم رنگ سفید و بالاخره اکسید آرسنیک رنگ مات به شیشه می‌دهند.

صابون

در صنعت انواع صابونها تهیه می‌شود که ترکیبی از یک ماده چرب و یک ماده قلیایی می‌باشد مانند صابونهای مایع و صابونهای جامد.

آزمایش تهیه صابون :

ابزار و مواد مورد نیاز : بشر، پایه و گیره و توری نسوز، منبع حرارتی (چراغ گاز یا چراغ الکلی)، همزن، روغن مناسب مانند روغن نباتی، محلول غلیظ سود (در حدود ۴۰ درصد) اتانول (الکل)، نمک طعام.

در حدود ۵۰cc روغن نباتی در بشر بریزید و ۲۰cc اتانول و ۱۵cc محلول غلیظ سود به آن اضافه کنید. مخلوط را به ملایمت حرارت دهید و مرتباً هم بزنید. توده خمیری شکلی تشکیل می‌شود. در ظرف دیگری در حدود ۱۵۰cc آب مقطر را تا نقطه جوش گرم کرده و توده خمیری - شکل را در آن بریزید. ۵۰cc محلول سیر شده نمک طعام به آن اضافه کنید. ظرف را در آب سرد خنک کنید. صابون خمیری شکل جمع شده در سطح را جدا کنید و پس از افزودن یک قطره عطر، به شکل مکعب در آورده بگذارید خنک شود.

مایع باقیمانده از این عمل شامل گلیسرین است که در مقیاس صنعتی آن را با روشهای مناسب جدا می‌کنند.

جدول علامات شیمیایی و جرمهای اتمی تقریبی عناصر به ترتیب اعداد اتمی

عدد اتمی	نام عنصر	علامت عنصر	جرم اتمی	عدد اتمی	نام عنصر	علامت عنصر
۱	هیدروژن	H	۱	۲۹	مس (کوئورد)	Cu
۲	هلیوم	He	۴	۳۰	روی	Zn
۳	لیتیم	Li	۷	۳۱	گالیوم	Ga
۴	بریلیم	Be	۹	۳۲	ژرمانیم	Ge
۵	بور (بور)	B	۱۱	۳۳	ارستیک	As
۶	کربن	C	۱۲	۳۴	سلنیم	Se
۷	نیتروژن	N	۱۴	۳۵	برم	Br
۸	اکسیژن	O	۱۶	۳۶	کریپتون	Kr
۹	فلوئور	F	۱۹	۳۷	روبییدیم	Rb
۱۰	نئون	Ne	۲۰	۳۸	استرونسیم	Sr
۱۱	سدیم (ناتریم)	Na	۲۳	۳۹	ایتزیم	Y
۱۲	منیزیم	Mg	۲۴	۴۰	زیر کونیم	Zr
۱۳	آلومینیم	Al	۲۷	۴۱	نیوبیم	Nb
۱۴	سیلیسیم	Si	۲۸	۴۲	مولیبدن	Mo
۱۵	فسفر	P	۳۱	۴۳	تکنسیم	Tc
۱۶	گوگرد (سولفور)	S	۳۲	۴۴	روتیم	Ru
۱۷	کلر	Cl	۳۵/۵	۴۵	رودیم	Rh
۱۸	آرگن	Ar	۴۰	۴۶	پالادیم	Pd
۱۹	پتاسیم (کالیم)	K	۳۹	۴۷	نقره (آرژان)	Ag
۲۰	کلسیم	Ca	۴۰	۴۸	کادمیم	Cd
۲۱	اسکاندیم	Sc	۴۵	۴۹	اندیم	In
۲۲	تیتانیم	Ti	۴۷	۵۰	قلع (استانم)	Sn
۲۳	وانادیم	V	۵۱	۵۱	انتیموان (استی بیم)	Sb
۲۴	کروم	Cr	۵۲	۵۲	تلور	Te
۲۵	منگنز	Mn	۵۵	۵۳	ید	I
۲۶	آهن (فر)	Fe	۵۶	۵۴	گزنون (زنون)	Xe
۲۷	کوبالت	Co	۵۹	۵۵	سزیم	Cs
۲۸	نیکل	Ni	۵۸/۵	۵۶	باریم	Ba

جدول علامات شیمیایی و جرمهای اتمی تقریبی عناصر به ترتیب اعداد اتمی

جرم اتمی	علامت عنصر	نام عنصر	عدد اتمی	جرم اتمی	علامت عنصر	نام عنصر	عدد اتمی
۲۰۷	Pb	سرب (پلمب)	۸۲	۱۳۹	La	لانتانم	۵۷
۲۰۹	Bi	بیسموت	۸۳	۱۴۰	Ce	سرمیم	۵۸
۲۱۰	Po	پولونیم	۸۴	۱۴۱	Pr	پراسئودیمیم	۵۹
۲۱۰*	At	استاتین	۸۵	۱۴۴	Nd	نئودیمیم	۶۰
۲۲۲*	Rn	رادون	۸۶	۱۴۷	Pm	پرومتیم	۶۱
۲۲۳*	Fr	فرانسیم	۸۷	۱۵۰/۵	Sm	ساماریم	۶۲
۲۲۶*	Ra	رادیوم	۸۸	۱۵۲	Eu	اروپیم	۶۳
۲۲۷*	Ac	آکتینیم	۸۹	۱۵۷	Gd	گادولینیم	۶۴
۲۳۲	Th	توریم	۹۰	۱۵۹	Tb	تریم	۶۵
۲۳۱*	Pa	پروتاکتینیم	۹۱	۱۶۲/۵	Dy	دیسپروئیم	۶۶
۲۳۸	U	اورانیم	۹۲	۱۶۵	Ho	هولیم	۶۷
۲۳۷*	Np	نپتونیم	۹۳	۱۶۷	Er	اریتم	۶۸
۲۴۲*	Pu	پلوتونیم	۹۴	۱۶۹	Tm	تولیم	۶۹
۲۴۳*	Am	امرسیوم	۹۵	۱۷۳	Yb	ایتریم	۷۰
۲۴۷*	Cm	کوریوم	۹۶	۱۷۵	Lu	لوتسیوم	۷۱
۲۴۹*	Bk	برکلیم	۹۷	۱۷۸/۵	Hf	هافنیم	۷۲
۲۵۱*	Cf	کالیفورنیم	۹۸	۱۸۱	Ta	تانتال	۷۳
۲۵۴*	Es	اینشتینیم	۹۹	۱۸۴	W	تنگستن (ولفرام)	۷۴
۲۵۳*	Fm	فرمیوم	۱۰۰	۱۸۶	Re	رنیوم	۷۵
۲۵۶*	Md	مندلویوم	۱۰۱	۱۹۰	Os	اسمیم	۷۶
۲۵۴*	No	نوبلیوم	۱۰۲	۱۹۲	Ir	ایریدیوم	۷۷
۲۵۷*	Lw	لاورانسیوم	۱۰۳	۱۹۵	Pt	پلاتین	۷۸
۲۶۴*	Ku	کورچانوویوم	۱۰۴	۱۹۷	Au	طلا (اُور)	۷۹
	Ha	هانیم	۱۰۵	۲۰۰/۵	Hg	جیوه (نیدرارجرم)	۸۰
				۲۰۴	Tl	تالیم	۸۱

جرمهای اتمی عناصری که به علامت * مشخص شده مربوط به فراوانترین یا باثباتترین ایزوتوپهای آن عنصر است.

جدول وزن حجمی برخی مواد
(با گرم برسانتیمتر مکعب)

وزن حجمی	نام ماده	وزن حجمی	نام ماده
۷/۸	فلز آهن	۲۱/۴	فلز پلاتین
۲/۷	آلومینیم	۱۹/۳	طلا
۰/۵۳	لیتم	۱۳/۶	جیوه
۴/۹	ید	۱۱/۳	سرب
۱/۶	نتر اکلرید کربن	۱۰/۵	نقره
۱/۰۰	آب	۸/۹	مس
۰/۰۷	نیدروژن مایع (در -۲۵۲°C)	۰/۶۲	بیت
$1/8 \times 10^{-2}$	گاز دی اکسید کربن	۰/۸۶	نولون
$1/3 \times 10^{-2}$	اکسیژن	~ ۰/۷۲	نفت سفید
$1/2 \times 10^{-2}$	نیتروژن	~ ۰/۷۹	الکل چوب (متانول)
~ $1/3 \times 10^{-2}$	هوا	۰/۹ تا ۰/۶	چوب
$8/4 \times 10^{-5}$	گاز نیدروژن	۰/۲۶ تا ۰/۲۲	چوب پنبه

